

KUSTJÄGAREN

TIDSKRIFT FÖR SÄLLSKAPET KUSTJÄGARVETERANER Nr 50 (4/04) DECEMBER 2004

Kj - just nu
Läs om de värnpliktigas egen syn på de olika gruppernas utbildning och inriktning.

Se sidan 8.

Neptunimarschen och baskerceremonin

sid 12

Truppen hedras av sina "arbetshästar"

Foto: Ingemar Wemmenhög

Årsmöten 12 mars 2005

sid 31

Ensam i kajak runt Bohuslän

Daniel Andersson var lite uttråkad och kände att han behövde en utmaning

Se sidan 15.

Du som medlem i Sällskapet Kustjägarveteranerna och du som är medlem i Förbundet Kustjägaren - har fått egna hemsidor

Se sidan 21 & 26.

B-styrkeövningen i oktober - en ny framgång

sid 24

Bilden från Neptunimarschen

Foto: Ingemar Wemmenhög

Från klarhet till klarhet

Vi fortsätter att gå från klarhet till klarhet och 2004 har varit ännu ett framgångsrikt år för oss Kustjägare.

KJV har befast ställningen som traditionsbärare genom bl. a Kustjägardagen. Tillsammans med KJ Komp och Amf1 planerar vi nu inför 50 års jubileet 2006. Förbundet Kustjägarna har fått ett definitivt genombrott genom bl. a deltagandet i SAMMARIN.

Från och med detta nummer av tidningen börjar vi med att inte bara ordföranden informerar om styrelsens arbete. Styrelsens ledamöter kommer framöver att, utifrån sin roll i styrelsen,

reflektera över verksamheten. Först ut är sekreteraren Ola Åhman.

Tack alla medlemmar för Ert engagemang under året. Tack också till styrelsen och övriga funktionärer för all nedlagd tid och kraft.

God jul och Gott Nytt Kustjägarår 2005!

ANDERS BLOMQVIST
ORDFÖRANDE

I föreningens tjänst

Att ta plats i styrelsen för KJV våren 2003 var lite som att hoppa på ett expresslok fyllt av ambitiösa, kreativa och målinriktade individer. Att vara sekreterare/jurist i ett sådant sällskap, och sedan Förbundet Kustjägarna bildats i anslutning till årsmötet 2003 även i Förbundet, kan ibland var lite otacksamt. Inte sällan känns det att som om jag är den där tråkiga typen som håller tillbaka ekipaget när kreativiteten i syfte att driva verksamheten framåt blir lite för stor. Nu överdriver jag lite. Utan den motivation och uppfinningsrikedom som mina kamrater i styrelserna visar hade det varit svårt att hantera allt som är i görningen inom KJV och Förbundet Kustjägarna. Samtidigt som KJV:s syfte och funktion som traditionsbärare och kamratförening håller på att renodlas, tar organisationen av Förbundet Kustjägarna allt fastare form och utbildningsverksamheten är redan i full gång under utbildningsansvarige Christer Carlssons ledning. Som om detta inte var tillräckligt pågår också planeringen inför 50-års jubileet för fullt.

En farhåga jag hade när jag började i styrelsen var att det skulle vara ett gäng gubbar i min egen ålder eller ännu äldre ute på någon sorts nostalgitripp. Det är skönt att kunna säga att så inte är fallet. Ett gott antal årgångar finns representerade. Extra kul att kunna nämna är att vissa av de yngre ledamöterna medverkade i SAMMARIN och gav oss som börjar känna av åren förstahandsinformation från Förbundet Kustjägarnas premiärinsats som kvalificerad B-styrka.

Närmast på tur för min egen del står att utarbeta ett förslag till arbetsordning för styrelserna som kan bidra till att förutsättningarna för styrelsearbetet blir ännu bättre. Styrelserna har med utgångspunkt i de ledord som styrt styrelsearbetet sedan 2003, "Tillväxt", "Synlighet", "Aktiviteter", påbörjat en indelning i arbetsgrupper och ansvarsområden. Denna indelning skall förfinas och utvecklas ytterligare med intentionen att styrelseledamöternas möjligheter att överblicka och kontrollera verksamheterna skall kunna bibehållas.

För att KJV:s och Förbundet Kustjägarnas verksamheter skall fungera rationellt behöver vi också förbättra möjligheterna att bearbeta olika typer av information och uppgifter om medlemmarna. Till exempel vill vi kunna lämna riktade kurs- och vidareutbildningserbjudanden till olika medlemskategorier (t ex allmänjägare eller A-dykare). Vi vill också underlätta för medlemmarna att få tillgång till den webbshop med föreningsprodukter som är under uppbyggnad. Vi måste därför ha möjlighet att lagra och bearbeta olika personuppgifter om medlemmarna

med hjälp av databehandling. För att det skall vara tillåtet att registrera personuppgifter krävs enligt lag att den som lämnar uppgiften samtycker till att den registreras och behandlas. Medlemmarna kommer därför i samband med att medlemskapet skall förnyas inför nästa år ombes att lämna ett sådant samtycke. Jag vill här ta tillfället i akt att uppmana alla att inte glömma bort att lämna samtycke. Hur samtycke lämnas kommer att framgå av följebrev till inbetalningskortet för årsavgiften.

Slutligen vill jag uppmana så många som möjligt att komma till de "öppna" styrelsemötena i KJV och Förbundet Kustjägarna den 15 december 2004 med efterföljande julbord på Hasselbacken samt att delta vid årsmötena den 12 mars 2005. Alla vinner på ökat engagemang från medlemmarna.

OLA ÅHMAN
SEKRETERARE

I vissa lägen gäller osynlighet - inte synlighet.

Foto: 2009 Lundqvist Kj 04

KUSTJÄGAREN

Tidning för Sällskapet Kustjägarveteraner, KJV. Publicerat material anger KJV:s officiella ståndpunkt bara när detta uttryckligen framgår av texten. Debattinlägg och annat redaktionellt material välkomnas. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera i manus.

Redaktör och ansvarig utgivare:
Hans Rehnvall
hans@rehnvall.net

Redaktionsgrupp:
Christer Carlsson, Ingemar Wemmenhög
Redigering, layout, foto: Robin Jahrl,

Postadress:
Kustjägaren, KJV
Kastellet, Kastellholmen
111 49 Stockholm
Telefon och fax: 08-678 23 06
www.kjv.nu

Tryckeri:
Danagårds Grafiska, Ödeshög ISSN 1103-4696

Om

överlevnad

Kommer ni ihåg Parkinson, han med lagarna. "Arbetet upptar tillgänglig tid" (dvs jobbet tar hela tiden, oavsett hur mycket jobb eller hur mycket tid man har) eller "varje kontor uppfyller hela sitt utrymme" (det har ingen betydelse hur stort kontoret är). En av de viktigaste av Parkinsons lagar är att "varje organisation strävar att växa" och naturligtvis också att överleva - alldeles oavsett vilka uppgifter den har.

I tidningen Befäl, som ju går till alla de KJV-medlemmar som samtidigt är med i Förbundet Kustjägarna, har CFBs generalsekreterare Leif Tyrén antytt lite om framtiden för frivilligorganisationerna. En minskning av organisationsstödet med 12,6 miljoner, och en minskning av uppdragsmedlen (det är verksamheten, det) med 20 procent. Ur försvarspropositionen har han hämtat förklaringarna, bl a att "frivilligorganisationerna inte har tagit konsekvenserna av de stora förändringarna inom Försvarsmakten" och att "organisationerna inte har kunnat ställa om sin verksamhet till dagens hotbild och efterfrågade kompetens".

Det är en oerhörd utskäpning av frivilligorganisationerna som regeringen nu levererar! Trots många år av varningssignaler, både från politiker och från Försvarsmakten, har budskapet inte gått fram. Och nu börjar vi närma oss vägens slut. De här nedskärningarna är bara inledningen till en grym slakt av gamla onödiga organisationer.

Organisationer som nu, för sent och för dåligt, febrilt letar efter nya uppgifter som kan leda till att just de skall få överleva och fortsätta få pengar av skattebetalarna - precis i enlighet med Parkinsons lag.

Jodå, det har kommit många varningar. Redan i viceamiralen Dick Börjessons utredning, som kom 2001, kom kalla vindpustar. Tex - varför skulle reservofficersförbundet, som närmast är fackliga till sin natur, vara frivilligorganisationer? Borde inte skytteföreningarna, som grundar sig på ett försvarstänkande från före första världskriget, snarast räknas som idrottsföreningar?

Men varningarna har inte blivit förstärkta. På Folk och Försvars Rikskonferenser i Sälen har jag själv hört två tidigare överbefälhavare (Victorin och Hederstedt) få frågor från representanter för frivilligrörelser: "Tala om för oss vad ni vill att vi skall göra!" Generalerna har svarat att organisationerna själva måste finna sin uppgift. Om de har någon.

Försvarsmakten idag är en bråkdel av vad den var för några år sedan, och inte heller den har kopplat något starkt grepp på

sin uppgift. Just nu är det allt tur för oss att den närmaste omgivningen är ganska snäll, för vi har inte mycket att sätta emot.

Men det är ingen ursäkt för den stelnade frivilligrörelsen. Vad skall vi med Bilkårister till - duktiga kvinnor som skulle köra fordon därför att flera hundratusen män var upptagna med att bära gevärd? Eller Blå Stjärnan - också duktiga kvinnor som skulle rycka in och sköta djuren, när männen i milslånga kolonner tågade mot fronten? Brukshundsklubben, som utbildar många värdefulla vovvar, men allt färre för Förvarsmakten. Eller lottorna, som skulle koka tonvis med ärtsoppa ute i granskogarna. De soldater som Sverige kan ställa upp med idag kan utspisas av en medelstor cateringfirma.

Idag pågår ett kattrakande och positionerande, ett revirpinkande och ett bakomryggensnackande av väldiga mått i frivilligrörelsen - allt så som Parkinson förutsagt. CFB hör till de få som än så länge klarat sig rätt bra, och man har satt igång ett nytänkande - bl a skall man byta namn, och kalla sig Försvarsutbildarna.

KJV är förstås inblandat. Det var KJV som tog initiativ till bildandet av Förbundet Kustjägarna inom CFB, efter att med mindre framgång prövat samarbete med ett par andra frivilligorganisationer. CFB tog emot oss med öppna armar, och Förbundet Kustjägarna har hittills lyckats mycket väl. Framgången beror mycket på grundidén med Förbundet Kustjägarna, nämligen att åstadkomma något som Försvarsmakten verkligen har nytta av, samtidigt som det ger ett mervärde åt våra många yngre medlemmar.

För undvikande av alla missförstånd måste vi dra ett tjockt streck under skillnaden mellan KJV och Förbundet Kustjägarna, även om Förbundet är KJVs skapelse. KJV är en kamratförening, som finansieras av sina medlemmar och varken behöver vara rädd för regering eller ÖB. Förbundet Kustjägarna finansieras av skattebetalarna (medlemsavgiften är mest symbolisk) och måste rätta sig efter Försvarsmaktens behov, enligt sin grundidé.

Vi måste hålla fast i grundidén. Vi har alla förutsättningar att överleva, inte på Parkinsonskt sätt utan helt enkelt genom att vara efterfrågade.

Kustjägare brukar ju vara bäst.

HANS REHNVALL

DEBATT

Försvarsbeslut 2004 – svensk amfibieförmåga går i graven

Från två fackligt engagerade officerare på Amfbat har Kustjägaren fått följande inlägg

I propositionen som regeringen har lagt inför Försvarsbeslut 2004 används uttrycket "omlokalisering" i samband med att Amf 1 föreslås flyttas från Vaxholm till Berga, Hanninge. Syftet med detta är troligen att särskilja förbandets, Amf 1, status från övriga i pro-

positionen utpekade förband där man istället talar om nedläggning och avveckling.

Detta måste tolkas som en vilja att även fortsättningsvis låta Amfibiekåren utvecklas, men vid en utbildningsplats istället för två och då grupperat i Berga. Kopplat till detta

finns även en grovt huggen ekonomisk kalkyl, läs besparingar, vilken skulle motivera själva flytten av förbandet till Berga.

Vi alla, och så även Försvarsdepartementets arbetsgrupp för grundorganisationen, AG GRO, tog för givet att

en flytt av förbandet även måste innefatta personalen, civila som militära, med andra ord kompetensbärarna. Det AG GRO sannolikt inte beaktat när de skrev grunden till propositionen är att begreppet "omlo-

Forts. nästa sida

kalisering" inte finns i ett arbetsrättsligt perspektiv. Det är nu klart att den arbetsrättsliga lagstiftningen inte medger att den nuvarande personalbundna kompetensen kan medfölja förbandet vid en flytt till Berga. Då Amf 4 och AmfSS enligt propositionen skall läggas ner innebär detta att samtliga idag tjänstgörande amfibieofficerare, ett helt vapenslag, hamnar i riksturordningslistan med begränsade möjligheter att återgå i amfibisk tjänst. Amfbieregementet upprättas på Berga, ja, men den amfibiska kompetensen kan inte följa med. Det hela har sin grund i att turordningskretsar är kopplade till ortsbegrepp och riksturordning för uppsagd personal. Det är således personal som idag tjänstgör på Berga som i första hand kommer att bemanna befattningarna

stort sett det bästa som går att uppbringa med tanke på nationens storlek och försvarsbudget. I samband med att invasionsförsvaret lämnades började de gamla Kustartilleriförbanden att läggas ned och

en ny förbandstyp växte fram. Amfibieförband skapades med en förmåga att strida i bland annat skärgårdsmiljö. Invasionsförsvarets tunga, statiska förband är idag ersatta med snabba, slagkraftiga förband

som sitter på en världsunik kompetens, rörlig strid i skärgårdsmiljö. Inget annat land i världen har utvecklat denna kompetens som Sverige vilket gör Amfibiekåren unik. Denna svenska kompetens är idag

Amf1:s hamn är ibland fylld av finska båtar.

Foto: KJV

internationellt efterfrågad. Behovet av, och intresset för, amfibieförbanden visar sig i de intresseförfrågningar som bl a FN har framfört till Sverige det senaste året.

nomföra amfibieutbildning. Investeringskostnaderna blir betydligt mindre än då förbandet "omlokaliseras" till Berga. I propositionen går att utläsa att 165 miljoner kronor skall investeras i Berga för att området skall anpassas för amfibieutbildning. Därutöver måste en ny matsal för såväl soldater som personal byggas till en kostnad om ca 60 miljoner kronor. Investeringarna i Vaxholm torde inte överstiga ca 50 miljoner kronor. De årliga mark och anläggningskostnaderna, dvs hyror, kommer på Berga att ligga runt 85 miljoner kronor per år. Motsvarande kostnad på Amf 1 i Vaxholm ligger idag på ca 40 miljoner kronor per år som kanske kommer att öka med 25 % till 50 miljoner kronor. Det är dock 35 miljoner kronor lägre per år än att flytta till Berga. Det som är svårt att beräkna är dock kostnaderna för kompetensbortfallet som uppstår i samband med "omlokalisering" till Berga – Vad kostar en amfibieofficer att utbilda?

Stockholms skärgård vilken enligt AG GRO "innehåller mycket goda övnings- och skjutfält i de för amfibieförband dimensionerande terrängtyperna".

Vi är djupt oroade över utvecklingen i försvarsbeslutsprocessen. Vi tror inte att det var AG GRO eller Försvarsmaktens avsikt att förslaget skulle få dessa ödesdigra konsekvenser. Vi tror heller inte att man hade för avsikt att åderlätta Försvarsmakten på en unik kompetens. Då man i propositionen angivit att Sverige skall ha amfibisk förmåga måste man också tillse att resurser och förutsättningar avdelas så att Försvarsmakten kan leverera det som efterfrågas.

Det är ont om tid i alla avseenden och om inget görs kommer vi snart att se de första officerarna som av osäkerhet söker sig ut på arbetsmarknaden. Kompetensbortfallet kan och kommer att börja redan i närtid. Vi såg flera liknande exempel på detta vid det förra försvarsbeslutet! På kort sikt kommer detta att drabba inliggande årskull värnpliktiga.

Tillåt inte att en världsunik och för Sverige så viktig kompetens självdör på grund av ett felaktigt underbyggt beslut.

KN DANIEL SARETOK
KN ANDERS ÅKERMARK

G V piren på Berga.

Foto: KJV

på Amfbieregementet. Den personal som inte har någon Amfibiekompetens! Dessutom gäller vid tillsättandet av tjänsterna anställningstid i statlig tjänst vilket leder till att ålderstrukturen kommer att avvika avsevärt i jämförelse med övriga utvecklingsförband.

Under det senaste decenniet har Försvarsmakten genomgått stora förändringar. Invasionsförsvaret var gigantiskt, 850 000 män och kvinnor kunde sättas på krigsfot för att hejda och slå tillbaka en invasion från en stormakt. Nu är FM numerärt många gånger mindre men har i stället blivit ett av världens modernaste. Materielmässigt har Sverige i

Är då denna kompetens värd att bevara? Hur är tanken att denna kompetens skall få utvecklas när samtliga officerare inom skräet försvinner och endast ett fåtal, äldre vilka inte ens behöver ha tillhört ett amfibieförband tidigare, anställs vid det nya amfbieregementet?

För att behålla denna unika kompetens krävs ett förnyat övervägande av de faktorer som utgjort underlag för beslutet om en flytt till Berga. Om Amf 1 kvarstannar i Vaxholm kommer personalen inte att sägas upp pga arbetsbrist eftersom Amf 1 då inte avvecklas. I Vaxholm finns en väl utvecklad infrastruktur för att ge

Vägen framåt?

Så skulle då KA1 (Amf 1) rent geografiskt ha kommit till vägs ände.....

Det finns alltid sakskalet till att sådant sker, liksom när det för länge sedan vid Västerås riksdag 1544 beslutades att försvaret av Stockholm skulle stödjas av ett lås vid Vaxön.

En 460-årig militär närvaro ser sitt slut i detta område. Av nostalgiska skäl är det mycket svårt att förlika sig med detta. Av rikspolitiska skäl är det förståeligt att försvaret minskas och omstruktureras, men av militärpolitiska skäl är det näst intill obegripligt att verksamheten flyttas till Berga. Inte minst genom förlorad kompetens (läs artikeln "Försvarsbeslut 2004 – svensk amfibieförmåga går i graven" i detta nummer).

Den avgörande faktorn till att staten minskar på försvarsförmågan är att spara pengar eller omfördela i statens budget. Lämpligt då att det säkerhetspolitiska läget synes gynnsamt för ett sådant tilltag. Den kristallkula som riksdagen nuförtiden tittar i, för att utvärdera risker i framtiden, torde vara av ett bättre märke än den de tittade i inför 1925 års försvarsbeslut. Det tog 14 år till nästa världskrig och hade någon under depressionen 1929 talat om att Tyskland om 10 år skulle stå på krigsfot igen så hade denne någon betraktats från sina sinnen och varit ett mönster av omdömeslöshet om han ivrat för en försvarsupprustning.

En sak är säker. Lika fort att bygga upp som att riva ner går det inte.

En del militära ord som tidigare har varit av taktiskt avgörande betydelse har också lagts ned, även om det inte genererade en direkt besparing: Reserver (hugeligen va fult!), Understöd (det brydde sig inte Karl XII heller om – vid Polta-

va). Återtagning (modeord från föregående försvarsbeslut. Sällsynt numera i militärterminologin).

Göran Persson (vår statsminister) för en legitim kamp för jobben på SAAB i Trollhättan.

Uppsagd personal vid Amf1?

Foto: Ingemar Wemmenhög

Samtal med GM-gruppen, planering av stöd och åtgärds paket för de 480 anställda som hotas av att friställas. Lovvärt minsann. Nu sitter jag och väntar på samma bevis på handlingskraft från statsministerns sida då det gäller 5000 militärer och civilanställda, för det kan väl inte vara så att LO-medlemmar i Trollhättan har ett högre värde än de som arbetar i försvarsmakten och ytterst har Göran Person som ansvarig chef? Hur står det till med jämlikheten mellan arbetstagare i Sverige? Jodå, jag är medveten om att det finns något som heter trygghetsstiftelsen. Gott och väl är det, liksom att det fanns livflottor när Estonia sjönk.

ÖB - Håkan Syrén - sitter i en tvingande situation då det gäller de rikspolitiska besluten och gör säkert sitt bästa för att mildra effekterna. Han är känd för att ha en hög personlig integritet. En personalansvarskännande chef av gott märke. Att kanalisera sin frustration och missnöje mot honom är direkt fel. Ingen annan general skulle – som ÖB – kunnat hantera situationen på ett bättre sätt.

Men någon beslutsrätt rent ordermässigt har han väl ändå kvar?

Är det inte något skumt i görningen då marinchefen - Jörgen Ericsson - vid ett stort personalmöte i Amf1 biograf vägrar att svara på frågan om

varför en omflyttningen av amfibieverksamheten sker till Berga?

Ligger där någon ekonomisk vinst i detta? För- som jag sade inledningsvis - så är ju den ekonomiska vinsten vid minskningen av försvarsförmågan inte utan betydelse.

Det visar sig att flyttet skulle kosta kring 162 miljoner, enligt AgGro beräkningar.

Kan detta vara möjligt? Kajer som måste sänkas (för stridsbåtarna), Ett kök som är utdömt och måste byggas om. En vattenhall i miniformat som troligen kräver utbyggnad jämte andra ombyggnader för utbildningsanordningar specifika för amfibiesystemet m m

Hyrorna sägs vara billigare på Berga. Ja, nu kanske, men då hyresinkomsterna från Rindö försvinner så kan förmodligen Berga räkna med hyreshöjning.

I vilken papperskorg skall vi leta för att hitta den tidigare utredningen som talade om miljardbelopp vid ett ev flytt från gamla KA1?

Har någon hört talas om spruckna kalkyler tidigare?

Näväl, om nu utbildningsbetingelserna på Berga är så mycket bättre att det motiverar ett flytt så må det väl vara hänt att det kostar en slant.

Låt se....

Skjutbanor:

Rindö/Värmdö - Berga 1 - 0

Övningsfält:

1 - 0

Yttre övningsområden i skärgård:

Likvärdigt 1 - 1

Matsalar: 1 - 0

Infrastruktur: 1 - 1

(Jasså! 5-2 till Rindö.

Beslut: Vi flytt int!)

Ytterligare en sak som är oroande är att flottans befäl vid Berga och Muskö har geografiskt företräde till tjänster i amfibiesystemet när *all militär personal i amfibiesystemet sägs upp*.

Kompetensen får här vika för arbetsrättsliga lagar, vilket innebär – så vitt jag begriper – att äldre flottister, i första hand, besätter tjänsterna i amfibiesystemet. Enligt mitt förmenande har

Ag Gro en stor skuld till att denna situation har uppstått, för i den finns en juridisk kompetens som borde vara medveten om vad innebörden av flyttet kommer att bli rent arbetsrättsligt.

Jag tror att marinchefen får träda in och ange vari vinsten ligger, för den här *partiskt snedvridna* redovisningen kan väl ändå inte få stå oemotsagd. Det finns säkert saker som jag inte har insikt i – så upplys mig! För i min kristallkula ser jag bara BERGA SLOTT med texten: "Kvar i marinen – med så många flottister som möjligt - till varje pris!"

Det är i sig inget fel på flottans befäl, men i amfibiesystemet hör inte deras specialkunskaper hemma. ÖB kämpar

Forts. nästa sida

tappert vidare för att hålla andan vid liv med publikationen "Vägen Framåt". I sista kapitlet – "Vill du vara med?" – står det att läsa i de tre sista meningarna: "Jag vill ha dig med om du har rätt kompetens och inställning. Jag är själv otålig och ivrig. Jag vill komma vidare." Hur beska är inte de orden för de kompetenta som får träda tillbaka för dem som saknar kompetensen, eftersom amfibiesystemet flyttar från Amf1 till Berga?

Ur nationalekonomisk synvinkel och sett i ett bredare perspektiv, synes det mig ännu märkligare att regeringen med stödpartier drar in 3 miljarder från försvaret, men lägger ut minst **160 miljarder om året** på tvivelaktigt nödvändiga myndigheter.

Vid en frågestund i riksdagen i början av november fick försvarsminister Leni Bjöklund frågan från en borgerlig riksdagsledamot vilka åtgärder re-

geringen skulle vidta för att stödja de 1000 unga officerare som nu skulle få lämna försvaret. Hon tvådde sina händer och menade att det var försvarsmakten som arbetsrättsligt och planeringsmässigt hade att hantera detta och att det således inte var regeringens ansvar. Översatt till gräsrötssvenska skulle det bli ungefär: "Vi sk-ter i det, bara vi får stålarna!"

Efter detta undrar man om inte Sveriges befolkning skulle vara betjänt av en *demokratisk (r)evolution*.

Försvaret håller på att smälta bort. Snart kommer EU att begära pengar av Sverige för att hålla beredskapsstyrkor för dess försvar. Redan nu övar holländare vinterstrid i Arvidsjaur och tyska artillerister skjuter för glatta livet på Älvdalens skjutfält. Det finns säkert fler exempel på detta. Tänk så fel jag hade i början på 90-talet då jag, som chef på

Regementschefen, överste Lars-Olof Corneliusson, orienterar sin personal.

Foto: Ingemar Wemmenhög

AmfS, hävdade att: "Det blir bara 3 amfibiebataljoner och inte som det är sagt, 6 st jämte fyra fristående amfibiekompagnier." Jag var då att anse som en pessimist med defaitistiska uttalanden. I själva verket var

jag – har det visat sig – en aningslös superoptimist.

Du läsare; begrunda den gamla sentensen om att: "**Ett land har alltid ett försvar – sitt eget eller någon annans!**"

INGEMAR WEMMENHÖG

DEBATT

Bilden på Muspelheimbrigaden upprör

Nedan en utväxling av e-brev mellan en KJV-medlem och tidningen Kustjägaren.

Hej,

Blir mycket upprörd när jag ser bilden på första sidan i Kustjägaren nr 49. Bilden föreställer 7 maskerade män i militärkläder, beväpnade med diverse AK-5, Ksp m.m. Männerna är uppställda som om de är segrare i något krig eller varför inte gerillasoldater, terrorister eller våldtäktsmän. Uniformerna saknar gradbeteckningar.

Min upprördhet bottnar i att det kan vara dessa ideal som en del yngre män tilltalas av och genom att ha en sådan bild på framsidan i en i övrigt mycket bra tidning spär på en felsyn. Idealen stämmer inte med min uppfattning om vad det innebär att vara kustjägare.

Som ansvarig utgivare kunde Du lika gärna valt en bild från SS-soldater i Nazistarmén.

Fullkomligt vettlöst. Om avsikten varit att provocera finns det bättre sätt. Jag hoppas innerligt att Ni i nästa nummer kraftfullt tar avstånd från bilden och vad den symboliserar.

Stefan Andersson, KJ 78

Hej Stefan,

Bilder har minst lika stor påverkan på läsaren - tittaren - som text. Så det finns alltid anledning att ta hänsyn till bilder, t ex den du reagerat mot.

Jag tror inte att deltagarna i "Muspelheimbrigaden" skulle uppskatta att bli jämförda med SS-män. De deltog i en övning - frivilligt - som B-styrka, och föreställde just elaka terrorister. Det var så de hade i uppgift att se ut, vilket också med stor tydlighet framgår av texten i tidningen. Att de inte bär gradbeteckningar, och eljest är utstyrd på ett normalt icke reglementsvis, är helt medvetet och en del av övningen SAMMARIN.

Om du hade gjort dig besvär med att tänka efter vad bilden föreställde, i stället för att utbrista i ord som "vettlöst", hade du nog kommit till en annan slutsats.

Rubriken "Muspelheimbrigaden" står på själva bilden, med hänvisning in i tidningen.

Hans Rehnvall, KJ 62,
ansvarig utgivare av Kustjägaren

Hej Hans,

Trist att Du inte ändrat uppfattning. Om Du hade läst mitt mejl så ser Du att jag inte jämför personerna på bilden med SS-män, inte heller med Ku Klux Klan, för där går någon gräns, som inte får passeras. Du tror väl inte att jag vill ha hela Muspelheimbrigaden efter mig, efter min jämförelse med terrorister, gerillasoldater och våldtäktsmän.

Tidningen heter Kustjägaren och på framsidan finns en bild som är anstötlig, oaktagat att personerna är med frivilligt, att de är kustjägare, att de är oförvitliga och respektabla medborgare med enda uppgift att föreställa terrorister. Endast en av dem är omaskerad och han kan ju känna sig påhoppad på grund av mina synpunkter.

Som ansvarig kunde Du ju ha låtit bli att ta med bilden. Vi har nog med bilder av terrorister i alla möjliga andra sammanhang. Glorifiera inte terroristverksamhet genom att ta med bilder på likheter med dessa i en tidning som representerar något vi är stolta över och skall värna om.

Jag är fortfarande stolt, men kan känna att det inte längre känns lika naturligt att vara medlem och det känns trist.

Jag vet också att Du som redaktör och ansvarig utgivare alltid får sista ordet, i alla fall i tidningen och det är med extra stor förväntan som jag ser fram emot nästa nummer.

Stefan Andersson, KJ78

För denna gång avstår jag från sista ordet - och lämnar över till läsekretsen. Har ni synpunkter, hör av er, om detta eller om annat i tidningen.

Hans Rehnvall
hans@rehnvall.net

Möte med Nylands Brigads Gille

Under SAMMARIN 04 kom vi i nära kontakt med Kustjägarna från Finland. Dessa utbildas sedan 1990 vid Vasa Kustjägarbataljon inom Nylands Brigad. Nylands Brigad är det enda truppförbandet som ger militär utbildning på svenska. Brigaden är förlagd till Dragsvik, ca 3 km från Ekenäs. Dess uppgift är att utbilda soldater för strid i kust- och skärgårdsförhållanden.

För att skapa en förenande länk mellan den som tjänstgör och har tjänstgjort inom samma trupp föddes tanken på att bilda truppförbands-gillen. De första gillena i Norden bildades i Danmark och Sverige i slutet på 1800-talet. Nylands Brigads Gille grundades i Helsingfors den 2 januari 1963 av personer som tjänstgjort i Nylands Regimente på 1920 och -30 talet samt av sådana som tjänstgjort och tjänstgjorde i den svenska språkiga truppen i Dragsvik.

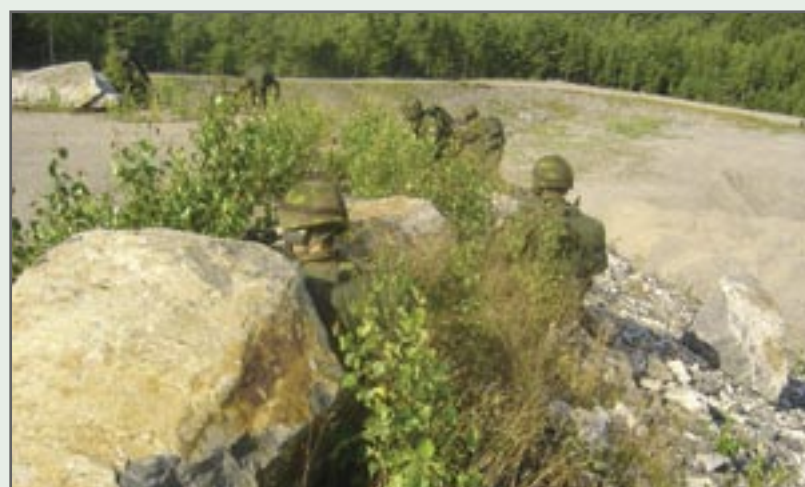
På -70 och -80 talet framstod gilletts uppgift att stödja brigaden som allt viktigare. Fritidshusets ombyggnad och inredning finansierades till stor del av gillet. På 80 talet genomfördes renoveringen av Kaptensbostället på Tradi-

tionskullen och byggandet av traditionskursen med gilletts stöd. Från 1984 får alla gillemedlemmar, Nylands Brigads truppförbandstidning, Fanbäraren som medlemsförmån och Gillet deltar även i finansieringen av tidningen.

I början av -80 talet grundades den första lokalavdelningen och i detta nu har gillet tio lokalavdelningar av vilka en finns i Sverige. Gillets medlemsantal är cirka 1500 varav ett drygt 50-tal i den svenska lokalavdelningen. Wictor Phalén och undertecknad deltog i denna lokalavdelnings höstmöte på Karlberg den 16 oktober.

Förutom sedvanliga mötesförhandlingar höll Kaptenlöjtnant – motsvarar örlogskapten/major – Tommi Sorvari ett

anförande om vad som händer på Nylands Brigad. Organisations- och metodutveckling pågår kontinuerligt även där. Tommi var under SAMMARIN med i brigadstaben, och var mycket intresserad av att prata om frågor på "skruv-och-mutternivå". Texten ville han diskutera hur vi uppfattade det skenanfall de gjorde mot Kyrkviken. Detta skedde samtidigt som vi, Förbundet Kustjägarnas Muspelheimare, lämnade

Finska kustjägare landstiger under SAMMARIN.

Foto: Ingemar Wemmenhög

över simulatorvästarna till GSU-killarna, och så att säga hade tillfälligt utgått ur övningen, och följdes av anfallet – det riktiga – mot vår med avskräckande skylt försedda pos-

, kartor och annan stabsmateriel i dem...

Wictor Phalén berättade om KJV:s och FKJ:s historia och lite om våra aktiviteter efter ett föredrag om slaget vid Midway. Därefter vidtog en kort promenad till en annan lokal på Karlberg där kaffe och smörgås serverades.

Nylands Brigads Gille har en annan karaktär än Kustjägarveteranerna. Framför allt har man betydligt mer fokus på sociala aktiviteter både inom Gillet och tillsammans med Brigaden. Kustjägarveteranerna och Förbundet Kustjägarna kommer att fortsätta att hålla kontakt med våra finska kamrater på olika sätt.

ANDERS FRYKLÖF Kj 71

Finsk stridsbåt under SAMMARIN.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Kustjägarkompaniet under hösten

Omriktning i mål...

I skrivande stund är det lördag natt och just nu genomförs persedelmonstring på raka armar i våra korridorer inför första "chefens övning" med blivande kustjägare. Övningen benämns numera Övning NEPTUN och genomförs under en dryg vecka med syfte att kontrollera att enskild soldat lärt sig sina grunder, d v s som soldat och i sin specialistbefattning. Övningen är upplagd som svart eller vit, antingen klarar aspiranten övningen, eller inte.

Vid kompaniet utbildas under utbildningsåret 2004/2005 två kustjägareplutoner, som är organiserade enligt en framtidsvision om hur kustjägarkompaniet skulle kunna vara organiserat i en moderniserad amfibiebataljon, samt en granatkastarpluton som normalt återfinns i amfibieskyttekompaniet, men som detta utbildningsår utbildas vid kjkomp. Att återigen ha en indirekt eldkomponent inom kompaniet är mycket bra. Antalet tillfällen för kustjägargrupperna att leda indirekt eld kommer att öka markant och förhoppningsvis kan vi ge granatkastarplutonen bra övningsmoment med en mycket rörlig strid över en större yta.

Min uppfattning är att vi nu är i mål med vår ominriktning, men jag vill nog kalla det en återgång i positiv mening. Kustjägarna står inte längre och väger mellan det tunga Kjkomp 90 och bataljonens behov av rörliga, snabba mindre spanande och stridande enheter. Kompaniet är på väg att bli det senare.

Vi kan nu fokusera utbildningen på individen, gruppen och slutligen på plutonen, vilket leder till en mycket duglig enhet som vi kan låta utnyttja sin inneboende kreativitet utan att åsidosätta de mycket högt ställda säkerhetskraven.

Jag fortsätter på den inslagna utbildningsprincipen, d v s

att utbildningen skall bygga på tillit och initiativ från kompaniledning ner till enskild soldat. Vi lär ut ett fåtal enkla grunder runt vilka vi sedan kan improvisera efterhand som kunskapen fördjupas. På detta sätt leds utvecklingen av hela kompaniet tillsammans, vilket är en drivkraft i sig.

Självklart är inte allt rosenrött, tidsuttaget har varit mycket högt både på befäl och värnpliktiga inom samtliga huvudtjänster. Trötthet leder till misstag och misstag leder till irritation, irritation leder till omprov, ni känner igen er skulle jag tro. Men jag anser fortfarande att det medvetna arbetet som under flera år genomfört Kjkomp, både avseende ledarskap och förbandsutveckling till stor del har landat och att vi tillsammans har gjort det bra.

Grundläggande soldatutbildning genomfördes under tio veckor på Väddö skjutfält, där kapten Kärvin (f d Andersson) numera är chef och med mycket gott resultat. Att SAMMARIN genomfördes under

Foto: 209 Lundqvist Kj 04

Prickskytt klar att lösa sin uppgift.

två veckor var både bra och dåligt. Det negativa var att vi hamnade efter i stridsparstrid och det har kostat kvällstjänster att ta igen. Det positiva är att Förbundet Kustjägarnas deltagare visade på vad initiativ innebär, att en kustjägare tänker och agerar självständigt, vilket skapar tempo. En mycket bra målbild och ni kustjägare som deltog skall känna er stolta över att utgöra en målbild för inneliggande aspiranter.

Specialisttjänsten, eller befattningsutbildningsskede 1, var i år sju veckor under vilket vi var utspridda mellan Sätenäs (sjukvård), I1 (prickskyttar), Väddö (gruppchefer), Utö (fältarbetare) och Stockholm (signalister). Att driva perioden i projektgrupper är bra då det yngre befälet, ibland för första gången, får och tar ett helhetsansvar för målsättningar och därmed påföljande kostnader. Alla projekt innebar att tidsuttaget blev oerhört högt, men att alla ändå förmådde att bibehålla ett tidsuttag som medgav en bra inlärningsituation. Vi går vidare mot nästa skede med en solid grund.

Inneliggande kull håller sig i trim med sina befäl.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Forts. nästa sida

Fortsättningen

Efter nyår fördjupar vi grupp-skedet inledningsvis, för att sedan övergå till Strid I Bebyggelse, som avslutas med dubbelsidig strid mot ett mekaniserat förband i Norrköping. Omedelbart därefter genomförs vinterutbildning i skärgårdsmiljö och avsikt är att kunna återuppta övning IS-HAV, men där måste verkligheten styra och verkligheten är ekonomin. Skedet avslutas med Chefens övning 2, troligen i Stockholms södra skärgård.

Slutligen går kompaniet in i ett kort plutonsskede med tyngdpunkt på strid för att kunna delta i en svensk-finsk övning som bedrivs i Finlands södra skärgård. Min uppfattning är att vi bidrar med förmåga till spaning/strid i min-

dre enheter och att våra finska kollegor bidrar med den tunga avsuttna striden motsvarande våra amfibieskyttekompanier. Målet är en eventuell gemensam enhet till vilken vi bidrar med olika förmågor. Skedet avslutas med Chefens övning 3, d v s distanspaddlingen.

Framtiden

Utvecklingen tillsammans med Förbundet Kustjägarna och Kustjägarveteranerna börjar ta sin form. Det fördjupade samarbete som inleddes efter sommaren i år har fått en egen drivkraft, mycket tack vare de insatser som genomförs på fritid av era styrelser. Vi har skapat en gemensam målbild och vägen fram till målbilden har påbörjats, inverkan på vägen är Försvarets utveckling, men att vi ska skapa

en gemensam enhet som har kapacitet och förmåga att snabbt rekryteras, missionsutbildas och insättas utomlands är en mycket viktig ominriktning för er kustjägare i det civila och för oss befäl vid kompaniet.

Jag har, och jag kommer även framgent över att lämna klartecken till mina chefer att vi snabbt kan rekrytera, utbilda och åka med en till två plutoner kustjägare och det är ni som utgör den resursen tillsammans med befäl från kustjägarkompaniet. Det är min och mina befäls målbild och fundera gärna på hur du kan bidra till att Förbundet Kustjägarna blir en del av helheten för att uppfylla den, sen är det upp till oss i Försvaretsmakten och vid kompaniet att se till att vi får åka ut.

Det går inte att skriva en artikel utan att kort nämna Försvaretsbeslut 04 och dess återverkningar på Kjkomp. I nuläget är situationen solklar, Rindö, Berga och Göteborg läggs ner och personal vid de tre orterna får söka till nya Amf 1 på Berga och förtur till tjänsterna vid Berga har de som idag tjänstgör på Berga. Därefter gäller turordning bland de övriga, om inte en sorts amfibiekompetens godkänns. Jag vet att ärendet är uppmärksammat och jag utgår från att Försvaretsmakten gör allt för bibehålla kompetens i organisation, men situationen är olycklig, särskilt för våra yngre befäl som riskerar bli avskedade och inte återanställda.

JOAKIM KINDAHL
C KJKOMP

De inläggande berättar:

Sjukvårdarna

Tre man ur varje pluton valdes ut till att vara sjukvårdare i patrullerna. Vår utbildning började med att vi fick ut en väldig massa böcker om sjukvård och hygien m.m. Sedan packade vi vår tross med i stort sett hela skåpet och åkte iväg till F7, Sätenäs för att där bedriva utbildning tillsammans med Flygbasjägarna.

Foto: Ingemar Wermennö

Skyddstjänst med full mundering - tät klädsel måste övas då och då.

Sex man från kjkomp tillsammans med fyra man från flygbasjägarskolan bildade en grupp som tillsammans fick ta del av utbildningen, dels av befäl från Amf1 och flygbasjägarskolan, men också från sjuksköterskor samt en läkare. Upplägget av kursen var ganska enkelt, vi hade lektioner på dagen fram till middagen och sedan övade vi praktiskt utomhus. Det fanns också oftast tid för egenstudier samt egen fysisk träning.

En stor del av att bli sjukvårdare handlar om att ta eget ansvar, dels för studierna så att man klarade av både de teoretiska och de praktiska proven men även för den egna fysiken. Det fanns oftast ingen tid på dagen för inplanerad gemensam fys, så den största delen skedde på egen hand på gymmet eller ute på elljuspåren som fanns inne på området.

En gång i veckan packade vi vår tross för att marschträna och att sova ute för att inte tappa fältvanan, vilket var risken då det inte fanns tid till att vara ute i fält och vi behövde vara utvilade på lektionerna för att kunna ta till oss all teori som tjänsten kräver.

Även om vi läste väldigt mycket teori var det ändå de praktiska delarna som var viktigast för att man ska kunna fungera som en sjukvårdare under stressade situationer. Därför övade vi mycket med materielen som vi har i våra sjukvårdsväskor och många nålar har satts i armarna för att skapa den nödvändiga rutinen.

Sjukvårdaren i en jägarpatrull är framförallt en stridande medlem av patrullen, men när man kommer ur striden skall sjukvårdaren dels ha det kunnande och den materielen som behövs för att kunna utföra ett mer avancerat akut omhändertagande än det som de övriga patrullmedlemmar lär sig. Vi ska även med hjälp av diverse läkemedel och andra hjälpmedel kunna omhänderta en person en längre tid ifall att avtransport av den skadade skulle dröja.

HAGFALK

Fältarbetarna

Fältarbetstäten består av tolv man från första och andra pluton. Två fältarbetare ingår i varje jägarpatrull. Under utbildningstiden har vi fått mycket kunskap om bl.a. minor, sprängämnen och ksp90. Vi hade mycket sprängteori och grundläggande vapenkunskap om ksp:n på Amf.1, innan vi fick ge oss ut i Stockholms skärgård och praktisera våra nyvunna kunskaper.

Vi var på Utö och hade många övningar om hur man utnyttjar sprängdeg på bästa sätt. Där fick vi även provskjuta fordonsmina 13, 13R och 14, försvarsladdning 21/22 och stridsvagnsmina 5. Detta gjorde att man fick en helt annan respekt för minorna och man insåg att det var ett rejält blås, även bakåt.

Vidare under utbildningen sköt vi mycket ksp90 med närlys, bildförstärkare och även vanlig grundläggande skjututbildning dagtid. Detta skedde mestadels på Vaddö och var uppskattat, även om värden efteråt inte alltid var så jättespännande.

Som avslutning på fältarbetsutbildningen genomförde vi övning Farbror Barbro. En gedigen skådespelarinsats av löjtnant Johansson satte en mycket realistisk prägel på övningen. Han spelade rollen som farbror Barbro, en lokal motståndsmän, som försåg grupperna med information och olika uppgifter. Övningen bestod av mineldöverfall, fordonsfällor, sabotagesprängning

Den samlade skaran av Fältarbetare 04/05.

Foto: Fredrik Sundberg KJ 04

ar, minsparing mm. Efter övningens slut fick vi det sorgsna beskedet att farbror Barbro avlidit och ligger nu begravd vid badplatsen på Vaddö, men vi fick även det något roligare beskedet att vi var godkända som fältarbetsmän.

Hela utbildningen upplevdes som intressant och lärorik, å då finns ju inte så möe som ä roligare än å skjute å spränge.

FREDRIK SUNDBERG (VÄRMLAND) FARB. 1:A PBS KJ 04/05

Prickskyttarna

Från början valdes sex man ut för att utgöra prickskyttetäten, men utbildningen hann knappt börja för än en man fick avbryta utbildningen och fem tappra återstod. Vi delades upp i ett prickskyttepar och en prickskyttriss för att på så sätt kunna fungera som en patrull, men även som par och triss vid lösande av uppgifter. Början av utbildningen utgjordes av mycket plugg. Allt från kulans ballistik, hur projektilen rör sig i sin bana mot målet. Hur prickskyttegeväret PSG 90 är uppbyggt och hur det fungerar, hur man använder och läser av siktet. Hur man läser av terräng, bedömer avstånd och vind. Hur man bygger O-plats och vart denna skall ligga eller placeras för att göra det lättast att lösa sin

Anläggning på akustikskjutbanan.

Foto: 209 Lundqvist KJ 04

Foto: 209 Lundqvist KJ 04

Årets prickskyttar klara för överlevnadsträning. Fr vän: John Strandberg, Martin Johansson, Marcus Persson, Matias Johansson och Patrik Lundqvist.

uppgift. Utbildningen gick i ett rasande tempo och varvades med fysiska övningar. Vi fick även en mycket givande överlevnadsutbildning. När vi kommit en bit in på utbildningen, och gruppen börjat tänka som en prickskytt, började vi få ge oss ut på uppdrag. I början var det lättare spaningsuppgifter med O-platsbygge, för att senare få riktiga prickskytteuppgifter där scenariot utspelades, mål som behövde nedkämpas och det kunde bara lösas med hjälp av prickskyttar. Vi flyttade även in på skjutbanorna, åtminstone kändes det så ibland, för väldigt mycket tid tillbringades där. Där låg vi och sköt i flera timmar i streck, allt för att bli så bra skyttar som möjligt. För att om den dagen kommer, då kustjägarernas prickskyttar behöver användas, då vet vi garanterat att skottet som avfyras träffar, ett skott, en träff.

209 LUNDQVIST

Gruppcheferna

Den sista stenen i grunden för vad som skulle bli en plattform för framtida specialisering lades när sommaren gick över i höst. Vi blivande gruppchefer i bägge plutonerna fick för första gången tillfälle att bekanta oss med varandra då vi hade vår gemensamma utbildning. Utbildningen skedde till största delen under ledning av plutoncheferna för 1. och 2. kjplut, kaptenerna Blomqvist och Petruson samt den nyexaminerade fänrik Nygren. Vi spenderade mycket tid både på Amf 1 och Myttinge, men var även ute på gamla goda Väddö skjutfält, där vi inte varit sedan himlen fortfarande var blå och solen sken behagligt under grundläggande soldatutbildningen, när vi drillades i patrullstrid samt uppträdande

Marschträning.

Foto: Dick Viio

Understödet

KJ-kompaniets två understödspatruller består vardera av åtta man, fem skyttar/laddare, två chefer samt en signalist per patrull. De sju veckors specialistutbildning som vi tio understödsskyttar fått har varit väldigt uppskattade av samtliga. Jag tror att alla killar har en tycker om att skjuta, men att man är olika medveten om det. För oss som inte hade ett uttalat intresse tidigare för att skjuta med olika vapen så har utbildningen vid kj-understöd åtminstone triggat den intresset ordentligt.

Vi har intensivt studerat teori och säkerhetsbestämmelser för de olika vapensystemen för att få mycket utrymme för riktiga skjutningar. Att lära sig skjuta gör man utomhus och inte i ett klassrum.

Det första vapnet för oss var granatgeväret, detta trofasta metallrör som tjänstgjort inom försvaret i över femtio år. De första skjutningarna genomfördes med 9 mm ammunition, men lyckligtvis så tog den ammunitionen snart slut. De fortsatta grundövningarna genomfördes med 20 mm ammunition. Den första skjutningen med "fullbumpa", 8,4 cm barlastad övningsprojektil, var en minnesvärd upplevelse. Den fulla krutladdningen skapar en skön ringande känsla i huvudet och rensar effektivt bihålör på snuviga skyttar och laddare.

Under andra veckan på Väddö hade vi också skjutövningar med ksp 58. Efter helgpermission transporterades vi tillsammans med fältarbetarna i stridsbåt till Utö. Där sköt vi i två veckor med ksp och grg.

i terräng. Vi genomförde även omfattande övningar i eldöverfall och mineldöverfall under såväl dag som nattetid. Det blev även gott om tillfällen att öva oss i den för en patrullchef så viktiga konsten att kunna orientera, såväl som med karta och kompass samt när gruppen ska delges vad sjutton det egentligen är som händer. Mycket marsch, mången gång med våra moderna Mono-T gogglar, gav oss viktiga erfarenheter och goda färdigheter att ha med oss i bagaget, trossen, inför det stora som skulle vänta oss och våra patruller under vecka 447, nämligen övning Neptuni.

Avslutningsvis genomförde vi en övning på Attackbanan på Väddö där jägargrupperna skulle framrycka och spränga simulerade fartygsrobotar. Till vår hjälp hade vi prickskyttarna som grupperat uppe i fortet i slutet på banan, samt förstörelsens herarer, understödet, som hamrade på när vi jägare tog terräng i syfte att med jägarladdningar spränga robotattrapporna till kaffeved. Mycket spännande och fräsigt, speciellt när vissa av oss under framryckningen råkade hamna i de förrådiska vattenfyllda fallgroparna som finns lite här och var på Attackbanan, väl dolda i den höga täta vegetationen.

Så här i efterhand, efter att ha genomfört Neptuni, kan jag säga att vi fått en bra grund att stå på. Som så mycket annat är det finslipning som gäller när man väl fått grunden, men jag är övertygad om att tillfälle till det kommer att ges under vår resterande vid kustjägarkompaniet.

102 DONATI
PTRIC 1.JÄG, 1.PLUTON

Eldställning.

Foto: John Hunter

Fyra lyckliga själar separerades från övriga gruppen för att under löjtnant Söderbergs ledning få utbildning på 12,7 mm tung ksp. Övriga tränade strid från stridsställning med ksp 58 och Grg samt genomförde stridsövningar från morgon till sen kväll under ledning av de karismatiska bröderna löjtnant och fänrik Andersson.

Veckorna avslutades med en stor övning där vi tillsammans med prickskyttarna understödde framryckande jägarpatruller bestående av de blivande patrullcheferna för jägargrupperna. Övningen var ett bra kvitto på specialistutbildningen.

Något att se fram emot till efter jul blir utbildning på 40 mm granatspruta.

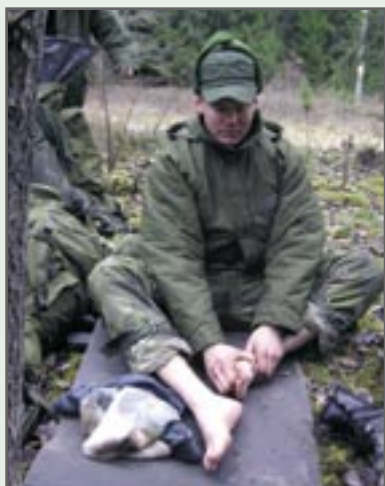
JOHN HUNTER

Neptunimarschen 2004

Vad sägs om att bli väckt före 0400 en söndagmorgon i november? Allt i akt och mening att maxtestas i fysiskt och psykiskt avseende under ett antal dagar.

Söndagen gick först åt till att värma upp kroppen med ett BRAK-program för att sedan packa utrustning och därefter fortsätta uppmjukningen med ett vattenfyspass och hinderbana inomhus. Frukost i den vackra omgivningen kring vattentornshöjden följdes av snabbmarsch (5km) till Rindö Smedja. En avslappnande buss-transport från Vaxholm till Domarudden i Åkersberga kändes nog inte fel, vilket den kommande fotmarschen med packning till södra Bogesundslandet nog gjorde.

65 km senare var det måndag mitt på dagen. Vädret hade hitills varit nådigt och en vilopaus med fotöversyn och

Ett jobb för kompanisköterskan Lotta Östensson att tejpa.

Foto: Ingemar Wemmenhög

egenhändigt tillagad lunch upplevdes förmodligen som en riktig "hit". Efter båttransport till Värmdö övergick verksamheten i patrullvis mörkerorientering. När denna väl var genomförd fick patrullerna, fortfarande i mörker, sig tilldelade G-båtar. Tyvärr fanns det inget drivmedel utöver muskler och åror. Ängsvik mot Vindöström och därefter Lindalssundet ned till Skägga på

norra Värmdö, en nog så masstig uppgift för en ganska trött besättning. Väl framme vid Skägga började nästa moment som innehöll bärbärning, skjutning, problemlösning och slutligen en efterlängtat utspisning. Tisdagen har därmed passerat. Temperaturen börjar sjunka och för att hålla värmen tvingas man gräva stå-

Delar ur 2:a patrullen ur 2:a pluton.

Foto: Ingemar Wemmenhög

värn i trakterna kring Hans äng. Förra omgångens PBS:are dök upp under sena kvällen för en ceremoni där PBS-fanan överlämnades till åldersklassen att förvaltas med heder och stolthet. Efter fortsatt grävning och intill dess stävärnen var färdiga övades "sova grop". Onsdagen såg de sina väckas till liv vid passfyrtiden på morgonen. Kroppsvärmen ökades genom igengrävning av groparna och marsch till färjan.

Livslusten återkom vid det bekanta ljuset från andra sidan Oxdjupet. "Hem ljuva hem". Väl hemma och efter några teoretiska prov tog vardagens lugna rytm över med ett pass på stridshinderbanan - en jägare ger sig aldrig!

Så avslutades årets initie-

ringsrit för kustjägaraspiranter med Neptuniceremoni på torsdagskvällen och baskerceremoni vid nedre verket på fre-

dag förmiddag. Den senare hade som inramning säsongens första vinterdag. Välbesökt av anhöriga, vilket inte minst

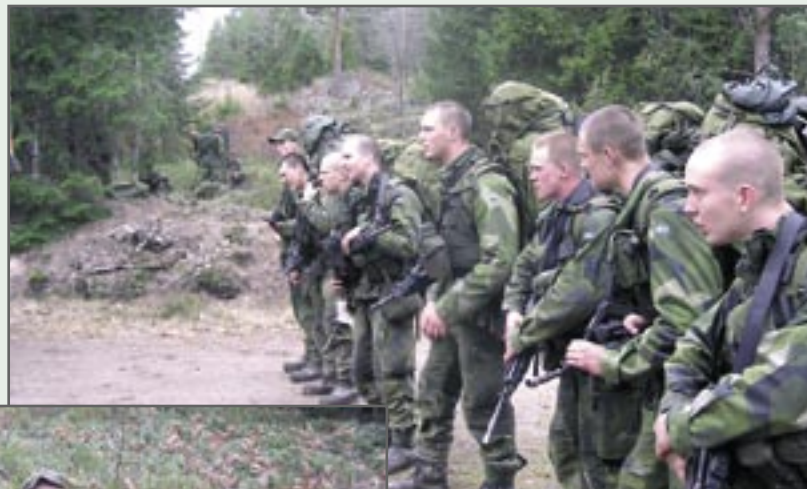

Foto: Ingemar Wemmenhög

I väntan på order för fortsatt verksamhet.

visade sig då biograflokalen fylldes av dessa inför, regementets,

CKjkomps och Sällskapet Kustjägarveteraner jämte Förbundet Kustjägarnas, orienteringar om utbildning och vilka möjligheter som öppnar sig efter utryckningen.

Övningen fortsatte med bärbärningsträning.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Foto: Ingemar Wemmenhög

Ovan: Effektfull brinnande Neptunigaffel. Till v: Daniel Fyhr erhåller basker och treudd

Foto: Christoffer Lennings, Amf1

Ovan: Till sjöss och i luften hyllas de nyblivna kustjägarna. Till vänster: En lågsniffning över ceremonin.

Foto: Christoffer Lennings, Amf1

Nedan: Årets PBS i amfibiesystemet, kustjägare och amfibiesoldater uppställda för Neptuniceremonin i nedre verket, beskådade av sina anhöriga under fanmarschen.

Foto: Ingemar Wemmenhög

Vi hälsar det presumtiva tillskottet (på minst 70 kustjägare) till vår förening välkommet till en något lugnare framtida tillvaro – men bara något.....

INGEMAR WEMMENHÖG

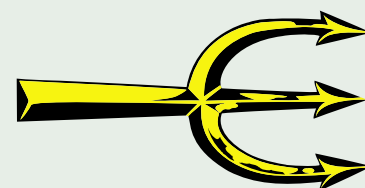

Foto: Ingemar Wemmenhög

Foto: Ingemar Wemmenhög

Mössa av... basker på...

Kustjägarskolans siste chef

Peter Wilpart gjorde första tjänstgöringen 1967-1968 som plutonschefelev på gamla KustJS. Då hade han egentligen inga planer på att bli yrkesmilitär och var nöjd med att bli reservare. Han övertalades dock att stanna kvar, fortsatte utbildningen och kom 71 som nybakad fänrik till KustJS.

I början av december gick Peter Wilpart i pension, efter att ha ägnat det mesta av sitt yrkesliv åt kustjägarna och amfibiebataljonen. Han var kustjägarskolans siste chef - den omvandlades sedan till ett kompani inom Amfbat. Han lämnar en hälsning efter sig: Hela amfibiekåren lever färligt, därför att kompetensen inte utnyttjas internationellt.

Under årens lopp har han varit på många ställen, men alltid återvänt till KJ. 1988 kom han tillbaka som C KustJS, och blev den siste i den långa och lysande rad som började med legendarer som Per Carleson och Åke Larsén. 1990 ombildades KustJS och Amfibiebataljonen skapades.

Peter Wilpart gjorde en vända i FN-tjänst i Somalia, var ett tag lärare på Försvarshögskolan, tjänstgjorde på Amf 4 och på Marinens taktiska centrum, men kom till sist åter till Amf 1, som han nu lämnat som sft C Amf 1.

- Amfibiebataljonen var en naturlig konstruktion, och det var inte fel att sätta in kustjägar kompanierna i den, säger Peter Wilpart. - Men jag tycker nog att man kunde ha behållit namnet kustjägarskolan i alla fall. För en sådan utbildning är det viktigt med traditioner och med exklusivitet. Detsamma gäller gaffeln i baskern - det var onödigt klåfingrigt att ta bort den bara för att den inte riktigt stämde med systemet.

- Ett större bekymmer tyck-

er jag det är med flytten till Berga. Inte för att det inte skulle gå att utbilda kustjägare och amfibiesoldater där - det är samma skärgård, och alla de gamla övningsområdena finns inom räckhåll. Nej, det stora problemet är att man hotar att rycka sönder befälskollektivet, och därmed bli av med kompetens, därför att man måste följa principen med sist-in-först-ut.

- Men det som mest oroar mig än en annan sak. Den amfibieförmåga vi har byggt upp - kustjägare och andra delar av Amfbat - är faktiskt unik. Och den är efterfrågad internationellt. Britter och holländare förbereder en "battle group", en stridsgrupp, som skall kunna göra amfibiska internationella insatser. Och de vill mycket gärna ha med oss, för vad de menar med amfibieförmåga är något annat - de har fartyg och landstigningsfarkoster, men i grunden är de vanliga armésoldater, som transporteras med båt.

- Den förmåga vi har, tillsammans med finländare och norrmän i mindre skala, är alltså både unik och efterfrågad. Men Sverige har inte ens anmält den som en tänkbar del av det internationella samarbetet.

- Jag menar att vi är bortspelade av armén, säger Peter Wilpart. - Det finns en kamp inom försvarsledningen just nu - de som internationellt vill erbjuda detsamma som vi alltid gjort, de traditionella "freds-

Foto: Dick Vilo

- Lyckas vi inte komma med internationellt kan hela amfibieidén förtvina i Sverige.

En som inte avser att förtvina i första taget är Peter Wilpart. Han har köpt ett hus några mil från Bryssel, och där skall han bo tillsammans med hustrun, som redan har ett arbete i Bryssel. Själv skall han inledningsvis snickra på huset, men det finns vidare planer:

bevarande styrkorna" i form av mekaniserade arméförband, det kallar jag för traditionalister. Och så finns det förnyarna, som vill att vi skall satsa på de områden där vi verkligen har spetskompetens och något att erbjuda som andra inte har - som amfibieförmåga, kustjägare.

- Jag funderar på att importera och sätta i stånd gamla Petterssonbåtar, berättar han. - De är idealiska i de europeiska kanalsystemen.

Det låter ju som en lovande framtid för Kustjägarskolans siste chef.

HANS REHNVALL

FRILUFTSBODEN & UTELIV

Kvalitetsprodukter för dig med höga krav

Marmot
Kläder, tält, sovsäckar och ryggsäckar

Smartwool
Strumpor och underkläder i merimoull

Life-Link
Stavar, ryggsäckar, spadar och snösäkerhet

För information - ring, faxa eller maila
08-551 550 75 eller 0708-32 94 98
e-post: peter.friluftsboden@home.se

Runt Bohuslän i en kajak...

Kanoten uppdragen på en liten ö Vännern för lunchrast.

Alla foton: David Andersson

*K*anske man skulle ge sig ut på en 55 mil lång kajaktur? För mig var inte valet så svårt, det blev som det blivit varje sommar sedan lumpen. Den här gången skulle jag paddla ensam och lite längre än tidigare.

Idéen till turen fick jag förra hösten på en kurs i Södertälje som hette "Kurs i löpning". En av föreläsarna, Rune Larsson från Trollhättan, Sveriges främste ultramaratonlöpare, höll ett föredrag om hur det gick till när han rodde över Atlanten. Kajakpaddling var en viktig del av hans förberedande träning. Under ett gemensamt löppass ute i skogen berättade Rune om en bra paddlingstur som han brukade göra ibland. Turen startar på Orust, går vidare upp längs hela Bohuslän enda in till Halden i Norge. Därifrån paddlar man vidare in i Haldenkanalen tills man kommer till Otteide där man tar sig över land ett par kilometer till Stora Le i Dalsland. Vidare genom Lelången och Dalslands kanal ut i Väneren. Ner till Vänersborg, genom Göta Älv och ut till Nya Älvsborgs fästning för att sedan styra norrut till startplatsen. En sträcka av lite mer än 55 mil sammanlagt.

Så fort isen släppt så var det i med kajaken och börja träna. Några av de problem som jag hade insett skulle uppstå var att ta kajaken över land och att komma förbi slussarna. Att

Start från Kungsviken på Orust.

bära kajaken med all utrustning själv skulle är omöjligt eftersom det blir många kilon i en otymplig förpackning. Därför lånade jag en speciell kajakvagn som kunde spännas fast på kajaken. Efter att köpt all mat och ordnat med utrustningen som jag fått låna av Henåns Scoutkår och Idrotts-

högskolan i Stockholm så var jag redo att ge mig av. Det hela skulle ta 10 - 15 dygn.

Äntligen iväg

Den 10 juni klockan 09 00 paddlar jag ut från Kungsvikens skyddade hamn på Orust och går norrut. Det är småmulet och vinden är rakt västlig. Min kajak är av märket Prijon och av modellen Seayak och

känns tung. Senare har jag läst på Prijons hemsida att just den här kajaken är lämpad för paddlare mellan 55 och 70 kilos vikt och ungefär 50 kilo packning, så jag är minst 15 kg för tung. Liggunderlaget och kajakkärran har jag spänt fast på akterdäck eftersom det inte får plats i ordinarie lastutrym-

me. När jag passerar Lysekil dyker en säl upp vid sidan av mig och simmar med ca 100 meter innan den dyker och försvinner. Det är ganska groppig sjö som allt som oftast slår över kajaken. När det slår över akterut och träffar liggunderlaget som är fastspänt så girar kajaken ganska kraftigt.

Jag använder mig av marschrutiner när jag paddlar dvs. paddla 55 min vila 5 osv. Under vilan passar jag på att äta mina energikakor som jag bakat samt att dricka lite vatten. Det blir även lite kexchoklad ibland för att få variation. Efter fyra timmar går jag iland på Lilla Kornö för att laga lunch på spritköket. Jag har beslutat att äta tre lagade mål mat om dagen. Lunchen består av nudelsoppa.

Lä-läge

Efter en timme så är det dags att ge sig av igen. Molntäcket har spruckit upp och vinden tilltagit. Därför paddlar jag så mycket som möjligt i lä bakom de kala öarna. Utanför finns bara Skagerack och inget som skyddar. På vissa ställen har jag dock inget val utan är tvungen att ge mig ut i vågorna där det jag absolut inte vill är att kantra. Det går i alla fall utan problem och jag passerar Smögen som verkar lite öde. Annat blir det om några dagar när det är studenttider och alla gymnasiestudenter skall ha sina fester här ute.

Färden fortsätter genom Sotenäskanalen och till dess utlopp vid Hamburgsund där jag klockan 18.30 slår läger i en fårhage på Kalvön.

Nästa dag ger jag mig av klockan 07.30 i helt vindstilla väder och ut på ett spegelblankt hav. Jag passerar Fjällbacka skärgård som är populärt för kajakturism men jag ser inte till några andra padd-

lare. Kanske beror det på att jag paddlar i det yttersta kustbandet. Av någon anledning så tycker jag att det är ju där man skall vara när man paddlar. Alla kala öar med sina små vikar med sandstränder där det är perfekt att gå iland för att rasta

Kosterfjorden utanför Strömstad på förmiddagen.

Dagens stora mål och utmaning är att passera udden Tjurnpannan som ligger lite norr om Grebbestad. Den är vida omtalad bland västkustseglare för att när det har varit västlig vind i några dagar så är vågorna väldigt höga där. Idag är det lugnt och det blir inte speciellt spännande. Färden fortsätter lugnt vidare mot dagens slutdestination som blir Tjärnö där jag slår upp tältet för natten.

En mäktig syn

Följande dag ger jag mig av samma tid som dagen innan och paddlar rätt ut på Kosterfjorden. Himlen är klarblå och som alltid på morgonen är det vindstilla. Den första båt jag möter är Kosterfärjan på väg ut från Strömstad till Kosteröarna. På min väg mot Idefjorden paddlar jag längs med de höga berg som utgör den svenska gränsen mot Norge. En rätt mäktig syn för att vara så långt söderut i Sverige. Jag når Idefjorden och passerar under den nya bro som håller på att byggas över Svinesund. Väl framme i Halden så paddlar jag så långt in i själva staden det går innan jag tar upp kajaken. Där lastar jag ut en del av den tyngre utrustningen och lägger i en ryggsäck för

att bära. Jag vill skona kajakkärran så mycket som möjligt eftersom den bara inte får gå sönder.

Med ryggsäcken på ryggen och kajaken på kärran börjar jag gå upp mot Femsjön som ligger ca 100 höjdmeter ovan havsnivån. Jag går ganska

länge utan att det känns speciellt jobbigt, stigningen är måttlig. Till slut kommer jag fram till den sista backen som visar sig vara mycket brant och ungefär en halv kilometer lång. Det är riktigt tungt med allt jag har att släpa på så väl uppe på toppen känns det att benen har fått jobba ordentligt och jag flåsar rejält.

Kanalpaddling

Nästa dag beger jag min in i det system av sjöar som kallas Haldenkanalen som har tre slussystem. Varje gång jag paddlar förbi ett sommarhus vid vattnet så ropar alla: Go tur! Efter en timme så är jag framme vid Brekke där den första och högsta slussen lig-

Brekke slussar i Haldenkanalen.

ger. Total höjdskillnad är 26 meter.

Hård vind

När jag kommer fram till Otteide så är det upp med kajaken och börja gå. Vägen är en nedlagd banvall som är plan och jämn vilket underlättar. Efter en halvtimme är jag framme vid sjön Stora Le. Klockan är över sju på kvällen så paddlar jag inte speciellt långt för att slå läger i skydd av några träd vid strandkanten.

På morgonen regnar det lätt och blåser rätt så mycket men det blir knappt några vågor. Efter en timme når jag Lenartsfors i Sverige. Därefter kommer sjön Lelången som är mer än 40 km lång. Hela dagen paddlar jag längs Lelången och det är faktiskt riktigt stark medvind hela tiden. Bara skogsklädda berg så långt ögat når. Sjön går i en lång böj så man ser inte slutet. Till slut når jag fram till en liten holme norr om Bengtsfors där jag slår upp tältet i den hårdaste vinden hittills på färden. Jag är tvungen att fästa alla linor som finns för att det skall stå stadigt. Det känns skönt att sitta inne i tältet och lyssna på vinden som

Kanotkärran ovanför Brekke slussar.

blåser i träd och buskar utanför.

När jag tagit mig förbi slussen i Bengtsfors så paddlar jag kanske en timme innan det är dags för nästa sluss. Där kan jag inte hitta någonstans att sätta i kajaken efter att jag tagit mig upp. Det är alldeles för brant att ta sig ned i kanalen. Som tur är så går det en cykelväg på en gammal nedlagd

banvall längs med kanalen som används av turister. Med kajaken på kärran beger jag mig vidare till fots. Det går så lätt att jag beslutar mig för att springa vidare den halvmil som det är kvar innan jag är framme vid Billingsfors och Laxsjön.

På vägen möter jag några cyklister som försöker se obekanta ut vid synen av den här token som springer längs kanalen med en kajak på släp.

Möte på vägen

När jag är i närheten av Håverud så ser jag en bekant silhuetta längre fram på sjön. Det visar sig vara en gammal blå Pouch kajak med två tyskar. Pouchen är av samma typ som Klepper, d.v.s. träskelett med uppblåsbart gummiskrov runt om. De blir lite förundrade när jag känner igen kajaktypen de paddlar i så jag berättar om min bakgrund som "Kustjäger" i den svenska marinen. De verkar nöjda med svaret och nickar förstående.

Göta kanal

Efter att ha valt en något ojämn och knölig tältplats vaknar jag

till F7 piloterna som tar sin tidiga morgonrunda över tältet så det dånar. De verkar ha rörlig spaning mot mig. Idag kommer det bli tämligen ensidig paddling och få eller inga öar att gömma sig bakom. Till en början är det ganska stilla så jag väljer att gena lite och paddlar ganska långt ut. Efter en timme blåser det upp till

FORTSÄTTNING NÄSTA SIDA.

kuling och vågorna blir alldeles för höga men det är bara att paddla på. Det är i alla fall ingen risk att jag somnar. På eftermiddagen får jag motvind och det känns riktigt skönt när jag svänger innanför den skyddande piren på Ursands camping norr om Vänersborg. Samtidigt som jag slår upp tältet och hänger upp blöta kläder så får jag berätta om min tur för en nyfiken familj. Det är alltid kul att prata med folk som är intresserade av vad man gör.

Nästa dag tar mig in i Göta älv via Vänersborg och beger mig vidare ner mot Trollhättan. Än så länge är det inte speciellt strömt. Har jag tur så kommer det att vara rejält medströms efter Trollhättan eftersom det finns ett stort vattenkraftverk där med stor fallhöjd. I Trollhättan passar jag på att äta lunch i skuggan eftersom det är rätt så varmt och

les intill riksväg 45 som håller mig vaken rätt länge med sin ljudliga trafik.

Hårdrock och Ostindiefarare

Det är fortfarande medströms när jag tidigt ger mig av mot havet. Åter lunch på Angeredsbrons bropelarfäste i lätt duggregn, det första under dagtid på den här turen. När jag kommer ut i Göteborgs hamn så är det någon form av repetition inför kvällens hårdrockskoncert i hamnområdet. En imponerande ljudanläggning som får ljudet från vilket stridsflygplan som helst att blekna. Det är skvalpigt värre och det är svårt att styra eftersom fören hoppar fram och tillbaka. Längre ut i hamnen ligger Ostindiefararen där en flock kostymnissar i vita byggarbetarhjälmars vallas runt på däck.

Det blåser rak motvind hela tiden och det går rätt så tungt. Jag slår läger på en ö alldeles in-

på redden utanför är det stor seglingsregatta. Alla båtar med färgglada spinnakers. Den ena färggladare än den andra. På vägen vidare norrut passerar jag Klädesholmen och slår läger för sista gången, i regnet på en liten holme utanför Skärhamn på Tjörn. Att sätta upp tältet går imponerande snabbt så snart sitter jag därinne och lyssnar på ösregnet. Tältet är ganska torrt inne med tanke på att det packades ned genomblött. Det finns inget annat att göra än att äta lite och sova.

Svårtstyrd överfart

Det blåser väldigt stark vind rakt västerifrån och det är uppehåll när jag ger mig av. Det är inga större problem fram till Kyrkesund som är sista utposten på Tjörn. Därefter är det en halvtimmes paddling med öppet vatten och stora vågor som slår över mig och kajaken ett

Karta över paddlingens sträckning.

När jag är en halv kilometer från strömmarnas inlopp så blåser det upp och med vinden i ryggen och vågorna bakifrån som pressar på så känns det som jag flyger fram med kajaken. Det är svårt att styra i vågorna som slår över mig ibland och jag börjar känna mig rätt så uppjagad. Till slut känns det som jag inte kan styra i överhuvudtaget. Jag dras in i strömmen och har inget annat i tankarna än att ta mig ut på andra sidan i lugnare vatten fortast möjligt. En våg som träffar mig är så kraftig att hela kajaken trycks ned under vattnet och vattenlinjen hamnar jäms med nedre delen av bröstkorset. Nu är det för första gången obehagligt men kajaken är snabbt uppe i normalt flytläge och jag spurtar vilt den sista biten in genom strömmen och ut på andra sidan. Där är det riktigt stilla och jag kan slå av till normal paddeltakt den sista biten ut på Koljefjorden och in i Kungsviken där jag startade för tio dygn sedan.

Framme vid målet, Kungsviken på Orust.

helt vindstill. Väl ute i älven igen känner jag hur strömmen tar mig med och det går med mina mått mått fort och lätt att paddla. I ett huj är jag nere vid Lilla Edet där den sista slussen väntar. Upp med kajaken på kärran för sista gången för att gå. Jag passar på att handla lite mat och äta lite innan jag ger mig iväg ut på älven igen. Jag stannar vid Västerlanda allde-

till Älvsborgs nya fästning som visar sig vara den ö där alla soldater som tillhört garnisonen blivit begravda. Blir intressant att se om det spökar i natt.

Jag har inte märkt av några spöken under natten men vad värre är. Det ösregnar och verkar inte ha något slut. Jag tvingas packa ned tältet blött i kajaken. Inne i Marstrand är gästhamnen full av båtar och

par gånger. Framme i lä bakom öarna utanför Mollösund är jag genomblött precis som igår men det regnar åtminstone inte så jag torkar fort. Tar mig vidare norrut mot Härmanö och Gullholmen för att kunna svänga in i Ellösfjorden mot Orust. I slutet av Ellösfjorden ligger Malö strömmar som kan vara mycket starka. Upp till fem knop ibland.

Det känns skönt att kliva iland men samtidigt lite vemodigt för det har varit tio fantastiska dygn med sköna naturupplevelser och möten med nya människor. En tur att rekommendera för den inbitne paddlaren och friluftsmänniskan. Fast man bör nog ha tränat en del innan om man inte vill köra på ren skär vilja hela tiden.

DAVID ANDERSSON KJ 00

Årets kustjägare i Normandie

Pointe du Hoc. Ett besvärligt läge att landstiga på.

Foto: Claes Ivarsson

För min utmärkelse som årets kustjägare årskullen 2001-2002 fick jag av Kustjägarveteranerna en resa till Normandie. Resan arrangerades av SMB, Svenskt Militärhistoriskt Bibliotek, och skulle handla om Dagen D och den stora Normandieinvasionen den 6 juni 1944. Resan startade lördagen den 18 september från Stockholm. Två dagar senare var vi framme.

Vi började med att åka till den plats vid Dunkerque där man vid Frankrikes fall 1940 evakuerade flera hundratusen man över till England. Under resan höll våra guider och reseledare för edrag om dom olika platser som vi var på väg till. Nu skulle vi se bitar av AtlantvalLEN, med start vid Calais och sedan söder ut till batteriet Lindeman som låg vid Cap Blanc-Nez och batteriet "Todt" på Cap Gris-Nez. På dessa platser var det bara kortare stopp, för sedan skulle vi vidare över bl. a. Boulogne och Abbeville till Dieppe.

Vid Dieppe gjordes en landstigningsraid långt innan själva Dagen D och den misslyckades totalt. Staden ligger i direkt anslutning till en 1200 meter lång strandremsa som i sin tur ligger mellan två höga klippor. I klipporna hade tyskarna sprängt in värn och kspnåsten där man i skydd kunde ligga och prickskjuta ner mot

stranden. Dessutom så bestod inte stranden av sand utan av sten som med hjälp av havet blivit helt runda. Detta skapade problem för dom pansarvagnar som man satte iland. Dom fick inte något fäste på dom runda stenarna och blev stående helt öppet på stranden.

Efter att ha gått nere på stranden och sett den från klipporna åkte vi vidare till Caen, där vi skulle stanna några nätter och göra kortare dagsturer i området.

En docka i kyrktornet

Tisdagen började med färd över Bayeux mot Carentan där vi besökte den tyska krigskyrkogården La Cambe. Här ligger runt 22 000 man under mörka gravstenar och mitt på kyrkogården finns en kulle med ett stort mörkt kors.

Vi for vidare till St Mere-Église och besökte först det amerikanska Airborne-museet. Vi

tittande även på torget där fallskärmsjägarna landade mitt ibland tyskar och kyrkan där John Steel fastnade på kyrktornet. En docka hänger från kyrktornet för att markera John Steels öde. Senare gick resan längst Utah Beach och till batteri De Crisbecq. Där vi stannade för att utspisa fältlunch.

inga fiender som sköt skarpt mot oss.

Resan gick vidare till Omaha Beach och där kunde man se hur tyskarnas eldställningar hade frontalt skydd och skjutriktning mot dom smala passager som fanns för att komma upp på höjderna.

Dagens sista stopp blev den

Cafét vid Pegasus Bridge.

Foto: Claes Ivarsson

Nästa mål var Pointe du Hoc. Den styrka som skulle landstiga på denna plats hade en minst sagt svår uppgift framför sig. Att se dom klipporna fick mig att minas ett tillfälle under min värnplikt när en kapten stävade vårans båt mot en klippa och skrek "eldställningar" samtidigt som han pekade på toppen av en lodrätt klippvägg. Fast i vårt fall slapp vi göra detta och vi hade

amerikanska krigskyrkogården St Laurent och om man kunde se sorg på den tyska kyrkogården med dess mörka gravstenar så gav den här ett intryck av hyllning till dom personer som låg här. Stora alléer och monument i ljus material runt omkring det område där dom vita marmorkorsen stod inrättade i snörräta mönster.

Onsdagen inleddes med ett besök där vi gick längre bak i

historien. Vi till Bayeux och "Tapisserie de Bayeux", där man har en 70 meter lång tapet från 1000-talet. På den fanns en berättelse om William Erövraren. Väl ute från museet igen så var det åter igen dags för 1900-talet och vi startade vid batteriet Longues, för att

"Hillman Hill".

Nu kom vi fram till vad jag tyckte var en av höjdpunkterna med hela resan, Pegasus Bridge.

Här var det beställt lunch av en caféägarinna som var personlig bekant till en av våra reseledare. Efter vi ätit gav hon

viktig att det var ett av dom första målen för dom allierade den natten. Det huset som caféet låg i och som var deras hem, skall ha varit det första huset som befriades.

På vägen tillbaka till Caen stannade vi vid en brittisk krigskyrkogård. På dessa grav-

ria och nu åkte vi istället på calvadostillverkning strax utanför Caen. Rundtur och provsmakning ledde till att dom flesta även köpte med sig en flaska hem.

På fredagsmorgonen lämnade vi Caen för att följa vägen för operation "Market Garden" upp till Arnhem. Ni kommer väl ihåg historien om en bro för mycket. Där besökte vi på lördagen ett museum och träffade en person som sades ha varit John Frost livvakt. John Frost var en av hjältarna från försöket att hålla bron i staden Arnhem under operation "Market Garden". Det var det sista som hände innan vi gjorde uppsittning och satte kurs mot Stockholm och för min del Karlstad.

Resan var mycket bra arrangerad och även om det för mig var lite för mycket historia så tyckte jag att det var väldigt intressant och lärorikt.

CLAES IVARSSON KJ 03

Claes Ivarsson framför den berömda stranden i Dieppe.

Foto: Claes Ivarsson

sedan åka vidare genom Arromanches och längst landstigningsstränderna Juno och Gold. Vi fick under resan en föreläsning om striderna vid

sin berättelse om natten till Dagen D. Hon hade då varit fyra år och caféet ägdes av hennes föräldrar. Den bron som låg bredvid caféet var så

stenar hade någon anhörig skrivit några rader om den person man förlorat. Här låg runt 2000 soldater begravda.

Torsdagen var fri från hist-

Tidningen Kustjägaren Femtio nummer gammal

Det nummer av Kustjägaren som ni håller i handen är på sitt sätt historiskt. Det är nummer femtio. För många av KJVs medlemmar är tidningen något av en självklarhet. Den fanns ju med redan när man gjorde första tjänstgöringen, och man hann med att titta i några nummer innan det var dags att mucka och då blir medlem i KJV. Och den har väl sett ungefär likadan ut? Fel, fel, fel, fel - den har faktiskt utvecklats hela tiden.

Arbetet att skapa Sällskapet Kustjägarveteraner inleddes på sensommaren 1991. Först var det meningen att det skulle bli en samling av de allra äldsta - 57-orna - men rätt snart blev det klart att föreningen borde omfatta alla som utbildats som KJ. Grovjobbet att

spåra upp så många kustjägare som möjligt gjordes av Relie Hambrunger, som hade släktforskning som hobby och visste vilka verktyg som fanns. Han fick till slut ihop ungefär 4500 adresser.

När KJV bildades - den 14 mars 1992 - var faktiskt inte

tidningen påtänkt. Som jag minns arbetet i interimsstyrelsen gick det mesta av kraften åt att åstadkomma själva det konstituerande mötet. Det var några veckor senare tidningstanken började flyta upp, och då först som ett samarbetsprojekt med Amfbat.

Amfibiebataljonen, i sammanhanget representerad av Ingemar Wemmenhög, kunde mycket väl tänka sig en publikation som riktade sig till kustjägare eller till hela bataljonen. På den tiden fanns det fortfarande lite lösa pengar som skvalpade omkring. Och man kunde också rikta sig till det nybildade KJV.

Men det var inte så lätt att se vad som skulle stå i en sådan

tidning. Den skulle bli en sorts skvader, hare framtill och tjäder baktill, om den dels skulle tala för förbandet, dels för föreningen. Och hur skulle finansieringen gå till?

Till slut bröts diskussionerna, och Lasse Danielsson och jag började jobbet med en helägd KJV-tidning. Vid en medlemstillställning på Söder i Stockholm samlade vi in idéer om vad den nya tidningen skulle heta - Grodan, Gaffeln och Torleif fanns på förslag, men till slut insåg vi alla att enklast är bäst: Kustjägaren.

Det allra första numret är daterat den 20 juni 1992, och gick ut inte bara till de ca 450

Forts. nästa sida

medlemmarna utan till nästan 5000 adressater. Vi tänkte att tidningen skulle vara bra marknadsföring. Nr 2 kom ut den 16 oktober - då hade KJV 850 medlemmar! Trevligt nog bestod redaktionen inte bara av Lasse (som skötte datorredigeringen) och mig, utan också av Wemmas, vår diskussionspartner från Amfbat.

Nummer 1 dominerades förstås av KJVs bildande. ÖB Bengt Gustafsson hedrade mötet med ett litet tal. Det känns märkvärdigt modernt att läsa. Han sade t ex att flyget och flottan redan är halverade, nu är det arméns och KA:s tur. Den dramatiska nedrustningen (som vi ännu inte sett slutet på) hade redan börjat. Men han sade också att man nu skulle satsa på tio rörliga KA-bataljoner, därav sex riktiga amfibiebataljoner med kustjägare. Oj, vad längesen det var...

Redan i nr 2 märker man att KJV börjar få sin form, och att samarbetet med Amfbat fungerar. Årets kustjägare hette Björn Svanström, och han fick som förste man KJVs resesti-

pendium - som var ett besök hos de finländska kustjägarna, Nylands brigad. Ett stort besök på Korsö hade genomförts, där veteranerna fick prova nya va-

digt skick. Den ritades av Hans-Olof Dahlgren.

I nummer 3 har ännu mer hänt. Den första Myttingeskjutningen hade hållits, Nye

duin-Kalle - en allvarlig jägare". Det är faktiskt en bra rubrik, som får med Christers oerhört seriösa inställning till sitt militära uppdrag, och samtidigt lite av hans drag av äventyrare. Han hade redan då engagerat sig i KJV, och skulle få - och har ju fortfarande - en stor roll i arbetet med tidningen.

De två följande numren, kallade 6/7 och 8, sammanfaller med en schism inom KJV som slutade med årsmötet 1984 då en ny styrelse tillträdde och ansvaret för tidningen, i och med nr 9, återgick till undertecknad, som blev KJVs ordförande. Numret innehöll Stefan Wahlbergs historiska intervju med Jan Guillou, som iklädd KJ-basker fotograferades vid jägarbryggan på Rindö. Guillou sökte KJ-utbildning, och olika källor skiljer sig lite åt hur det kom sig att han inte kom in...

Tidningen Kustjägaren nr 1.

pen och häpna över alla förändringar på ön. Det riktiga KJV-märket, gaffeln över en tross formad som en ring, dyker upp för första gången i fär-

C Amfbat Håkan Syrén intervjuades, två sidor ägnades stridsbåten 90 H som kallades "den mest kompletta konstruktionen någonsin". I alla de tre första numren hörde puttranden och begynnande muller kring tanken att flytta KJ-gaffeln från baskern till jackan. I nr 3 skrev jag en ledare om gaffeln.

Det hela kulminerade i nr 4, där vi fick chefen för Marinen, viceamiral Dick Börjesson, att skriva ett svar. Han skrev många beundrande saker om kustjägare, men höll fast vid gaffelbeslutet som ju innebar att utbildningstecknet skulle vara på uniformen, förbands-tecknet i mössan. Sånär tio år efteråt skulle man kunna tro att den heta debatten sjunkit undan, men den dyker fortfarande upp ibland. Jag tycker fortfarande att KJ kunde fått ett undantag från huvudregeln. Rekrytering är ett stort problem, och gaffeln kunde ha hjälpt till.

Nr 5 utmärks bl a av en intervju med C KJ-komp Christer Carlsson, under rubriken "Be-

Nog kanske om enskilda nummer i historien. Ett problem har vi, som varit olika stort under olika år: annonser. Redan nr 1 hade en helsidesannons på baksidan (den var för Big Mac, som man då kunde få för 39 kr). Senare har bl a polisen haft sistasidan, och försökt rekrytera kustjägare. Djupviks varv har varit en storannonsör. Men idag är det svårt att sälja annonser, och svårt att få tag på någon som verkligen kan jobbet.

Sedan dess har tidningen utvecklats lugnt och säkert. Vi har fler sidor än förr, och vi har ju numera färg på alla sidor - en dröm så sent som början av 90-talet. Vi har steg för steg utvecklat layouten för att göra tidningen mer attraktiv. Men det viktigaste är som alltid - att läsarna, medlemmarna, bidrar med material. Det finns många i den kretsen som har mycket att berätta. Läs Kustjägaren - vi är bättre än någonsin.

HANS REHNVALL

Håll dig uppdaterad om vad som händer i Amfibiekåren

Läs TIFA

Tidskriften utges fyra gånger per år.

Tidskriften upplyser om vad som händer i Amfibiekåren ur ett både nationellt och internationellt perspektiv.

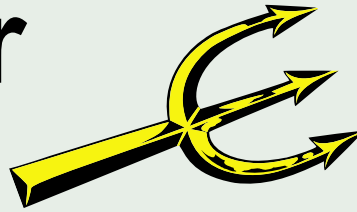
I tidskriften finns fakta- och debattartiklar, men också historiska tillbakablickar och internationella utblickar.

Bli medlem i Amfibiekårsklubben för endast 150:-/år. Medlem blir man genom att sätta in medlemsavgiften på postgiro 55 50 14-0, ange namn, adress, telefonnummer, e-mailadress och vpl-år eller annan relevant relation till Kustartilleriet och/eller Amfibiekåren.

Amfibiekårsklubben genomför också årsmöte och andra sammankomster som utannonseras i TIFA.

Tidskrift för Amfibiekåren – **TIFA** – är Amfibiekårens egen tidskrift
62:a årgången
Tidskriften hette tidigare Tidskrift för Kustartilleriet – TIKÅ.

Våra webbsidor

Varför har vi två hemsidor? Sedan snart ett år tillbaka så driver vi två nydesignade hemsidor på nätet, www.kustjagarna.se och www.kustjagareveteranerna.se. Någon har ställt sig frågan varför vi har två, och jag skall kort försöka förklara orsaken till detta. Som den enskilde medlemmen säkert redan förstått så drivs Sällskapet Kustjagareveteraner och Förbundet Kustjägarna utifrån lite olika förutsättningar.

Förbundet Kustjägarna:

- Är en del av frivilligförsvaret (CFB)
- Får ekonomiska medel från försvarsmakten
- Har som primär uppgift att vidareutbilda Kustjägare tillsammans med Kustjägarkompaniet och har på sikt ambitionen att sätta upp insatsförband för nationell och internationell tjänst.

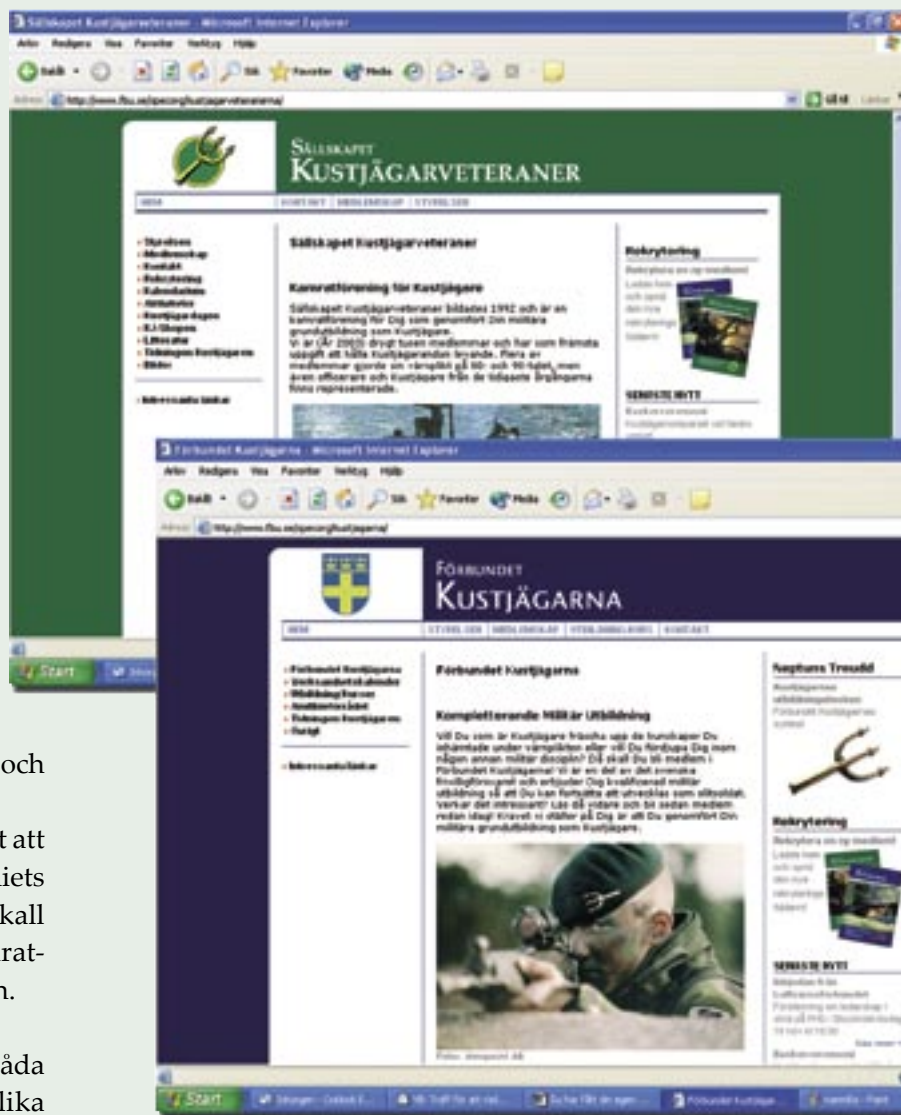
Sällskapet Kustjagareveteraner:

- Är en ideell kamratförening
- Driver sin verksamhet med hjälp av bidrag och medlemsavgifter
- Har som främsta uppgift att vara Kustjägarkompaniets traditionsbärare och skall verka för livslång kamratskap Kustjägare emellan.

Formellt sett har dessa båda organisationer också olika styrelse, även om de i stort består av samma människor.

Så, i all sin enkelhet, de båda hemsidorna skall representera och spegla, dessa relativt olika verksamheter var för sig.

– Det är väl enklare att samla upp allt under ett och samma paraply säger någon. Det blir ju bara krångel med en massa olika webb- och e-post-adresser!

Kan så vara men en djupare förklaring till att vi har två hemsidor kan ges enligt följande:

- Tydlighet - Detta är enormt viktigt, inte minst när vi gör reklam gentemot Försvarsmakten.

Förbundet Kustjägarnas sätt att vilja bedriva frivilligverksamhet har gillats av CFB och

används som exempel när De diskuterar sina framtida funktioner tillsammans med Försvarsmakten. Denna modell får därför inte, på något vis, förknippas med Sällskapet Kustjagareveteraners verksamhet, och skapa förvirring, då den kan komma att ligga till grund för hela frivilligförsvarets framtida uppdrag.

- Medlemskapet i CFB (Förbundet Kustjägarna) innebär ökade möjligheter med ekonomiskt stöd, infrastruktur etc. men också vissa skyldigheter. T.ex. får vi inte på, eller i anslutning till, Förbundets hemsida publicera åsikter eller information som kan konfrontera frivilligförsvarets uppdrag. I samma stund som Förbundet Kustjägarna och KJV börjar dela webbsida så riskerar vi alltså att begränsa möjligheten för KJV som förening, och dess medlemmar, att sprida det fria ordet inom ramen för Sällskapet Kustjagareveteraners värden – Kamratandan – Den största motorn i all vår verksamhet.

Två olika hemsidor är således mycket motiverat för att underlätta informations-spridningen men också för att säkerställa att vi är tydliga utåt. Betänk att jag fortfarande möter medlemmar som frågar mig om skillnaden mellan Förbundet Kustjägarna och Sällskapet Kustjagareveteraner.

Om jag sedan lyckats separera budskapen, och utforma hemsidorna, på det sätt jag förespråkar ovan är en annan fråga, men detta är min definitiva ambition.

MAGNUS ANDERSSON

Läs mer om din egen hemsida!
Slå upp sidan 26.

Överlevnadskurs II

2 - 3 oktober 2004

Ovan: Användning av vattenfilter.

Alla foton: David Andersson

Preparateus Supervivet – "Den förberedde överlever" var de inledande orden från vår kursledare Peter Ågren när överlevnadskursens andra del startade från Berga örlogsskolor den 2-3 oktober. Förutom Peter så fanns även Thomas Risberg (MP) med som instruktör men kanske främst inspiratör genom sitt smittande engagemang i överlevnadsteknik.

Den egenhändigt byggda ryggsäcken.

Kursen genomfördes ute på Vitsgarn med KJV:s stuga som utgångspunkt med nio deltagare som klarat den "hårda urvalsprocessen" från den första teoretiska utbildningen som vi genomgick på K1 i våras. Med var bl.a Agneta Stålhamre, avgående kanslist på KJV.

Transporten ut från Berga gick med en gammal prototypbåt från Marinen istället för KJV:s egen 305-a som låg på reparation. Väl ute på Vitsgarn packade vi in överflö-

dig personlig materiel i stugan och blev tilldelade kniv, eldstål, kåsa, fickminne, tältdel, sovsäck, liggunderlag och saker för att tillverka vår egen tross för helgen. Trossen bestod av en potatissäck, tre slador, lite märting och ett par strumpor som bärremmar. Pri-

Varm föda är viktigt. Tillagning av kvällens supé av skogsläckerheter.

mitivt kanske men efter att justerat inställningarna så satt trossen bekvämt när vi i energibesparande tempo gick ut i skogen på jakt efter föda.

Till att börja med gick vi igenom lite om orientering. Vilket håll som var nordväst var det till en början delade meningar om. När väderstrecken var klara så gav vi oss av i jakt på vatten som vi ute på en torvmosse. Med våra av ölburkar och petflaskor med kol, torv och vitmossa egenhändigt tillverkade vattenfilter så renade vi och drack vattnet från torvmossen. Smaken var tämligen medioker men dög för att hålla vätskebalan-

En brasa på natten både värmer och ger skydd.

sen på rätt nivå i kroppen. Även en stor del av kroppens fysiologiska behov och förutsättningar avhandlades i solskenet ute på torvmossen.

Nödsignalseld. Bra rökutveckling är viktigt.

Så gav vi oss iväg mot vår tilltänkta lägerplats. På vägen blev det många stopp för att samla ihop olika växter som senare skulle användas till kvällens stora buffé av naturens läckerheter. Väl framme

började byggnation av lägret, vedhämtning, och mera mathämtning, vattenrening och matlagning. Som sovalternativ hade vi enmans granrischoja un-

der gran, ensamman vargen eller ett stort vindskydd tillverkat av presenning. Framåt kvällen bubblade det i plåtburkarna av skvatramte och svampsoppa. Elden sprakade och vi samtalande om dagens händelser. Historier från den egna värnplikten eller andra äventyrliga händelser framkallade en skön och gemytlig stämning som jag tror är svår att finna någon annanstans.

Efter en god natts sömn för de flesta och med uppehållsväder även denna dag så åt vi upp resterna av svampsoppa samt åt lite Islandslav som var riktigt slemmig men smakade gott. Förmiddagen användes till att öva på att göra upp eld. Thomas visade en smart lösning för hur man gör en sig-

digt viktigt.

När återställningen av lägerplatsen var klar så begav vi oss tillbaka mot bryggan för att bege oss tillbaka till Berga. Den båt som vi skulle ha åkt med var borta på en uttryckning till Muskö. Borta på Berga fanns Dick Viio som fick i uppdrag av lillebror Jocke att snabbt fixa en båt. Medan Dick sägs ha försökt kapa en kustkorvett så kom Märsgarns tillsyningsman och körde oss över till Berga.

Där avslutade vi kursen i matsalen med att äta en mycket välsmakande middag med chokladpudding som efterrätt.

Jag skulle vilja framföra ett stort tack till Peter Ågren som på ett lysande sätt och med

Avsmakande av det filtrerade vattnet.

naleld. Den fungerade ypperligt och bolmade som en gammal ångbåt.

För att se om synapserna i hjärnan och samarbetsandan fortfarande fungerade så fick vi av Peter kluriga uppgifter att lösa tillsammans som vi klarade ganska bra. Konklusionen av detta är att kunna samarbeta och att hålla humöret och viljan uppe under en överlevnadssituation är väl-

stort kunnande lett denna övning. Det är väldigt bra att kunna få repetera gamla kunskaper och samtidigt få en hel del nya. Jag hoppas att fler gamla kustjägare söker till den här kursen om den skall genomföras i framtiden.

Som sagt: **Preparateus Superlivet!**

DAVID ANDERSSON KJ 00

Jim Henell och Jock Viio som dricker någon slags soppa

B-styrkeövning, 1-3 oktober

Framgång för förbundet

Förbundet Kustjägarna fortsätter att skörda framgångar i övningssammanhang och hemvärnsbataljon efter hemvärnsbataljon efterfrågar vårt deltagande för att få en kvalitativ och flexibel b-styrka under sina övningar.

Det är numera inga svårigheter att få ihop ett lagom stort och lämpligt gäng tack vare den maillista som vi har upprättat sedan SAMMARIN-del-

tagandet. Du som läser detta, men som ännu inte står med på listan, skicka mig ett mail med namn, adress, telefonnummer, e-postadress och

värnpliktsår, så sätter jag upp dig på listan och inkluderar dig vid de utskick som görs. Listan innebär inte att vi inte försöker hålla god framförhållning och avisera b-styrkeuppgifterna eller liknande övningar på sedvanligt sätt via tidningen och våra hemsidor, utan den är till för att kunna agera lite snabbare när så behövs. Hur som helst, det har

blivit ett par snabba b-styrkeövningar mot hemvärn under hösten och nedan låter vi John Engberg komma till tals och reflektera över sitt och 19 andra kamraters deltagande i en övning som gick av stapeln den 1-3 oktober mot en hemvärnsbataljon i Stockholms södra skärgård.

CHRISTER CARLSSON
beduin@chello.se

Alla var lika köttiga...

John Engberg, en av deltagarna i B-styrkan, berättar nedan hur det var - kustjägerandran ligger fast, alla var lika köttiga och fanatiska, allt fungerade som det skulle.

Övningen satte igång lite senare än vad alla hade trott, hålltiden var klockan elva på fredagen, men vi kom inte igång med persedeluthämtningen för en vid trettontiden. Om det vara planerat så, så var det ett smart drag för då hade vi två timmar på oss att lära känna varandra och hitta naturliga och samanhållande grupperingar som sedan kun-

de bilda stridspar och jägargrupper under övningen som följde.

När vi väl var samlade så tog det inte lång tid, cirka 10 sekunder, innan lumparsnacket var i full gång, alla har vi haft samma befäl och samma sorts upplevelser. I mitt fall var det lite extra kul eftersom min gamla stridsparskamrat från

Skottställning av granatgevär.

Foto: Dick Viio

Mycket prylar är det att bära på för understödsgruppen.

Foto: Dick Viio

1994 Jonas Petrusson numera är löjtnant och att en del av dem som i deltog i övningen har haft honom som befäl efter att vi gjorde värnplikten tillsammans. När vi sedan kom igång så gick allt snabbt och smidigt, två timmar och sedan var vi rustade för strid, mycket tack vare Dick Viio som rullade in med sin amerikanska van och ur vars innandöme han kan rusta en hel pluton med modern utrustning.

Vi fick en föreläsning av löjtnant John Andersson om dagsläget i Forsvarsmakten och om de vapensystem som är på gång in i kj-systemet, ett bra och uppskattat initiativ av honom. Sedan kom någon med den lysande idén att vi skulle hinna med en skarpskjutning innan själva b-styrkeövningen och det passade alldeles utmärkt med tanke på att mörkret var i anträdande och några av oss hann prova att skjuta

med ett nytt bildförstärkarsystem.

Senare på kvällen åkte vi ut till Mällsten, där vi skulle förläggas under övningen, och givetvis hann vi öva lite på patrull och grupps framryckning och tillbakadragning innan det var dags att gå på puten. En flashback bjöd "nattskaffning i brödbakar" på innan det var dags att krypa ner för natten.

Anläggning
- rödpunkten i målet

Foto: Dick Viio

Lördagen började 06.00 med ytterligare en flashback, gemensam städning av förläggningen. Dagen fortsatte sedan

Patrull under framryckning. Tyst i ledet...

Foto: Dick Viio

med torrövning av grupps strid och där dök det upp problem. Eftersom vi tillhörde olika årskullar från kustjägarna så hade vi olika varianter på till exempelvis växelvis framryckning. Den gruppen jag

Avskjutningsplats efter fordonsmina - vilken effekt blir det då inte på målet.

Foto: Dick Viio

tillhörde löste det genom att vi körde fram- och tillbakaryckningen växelvis i stridsparen.

När vi sedan åkte över till Nåttarö, där hemvärnet skulle öva landstigning och ha oss som b-styrka, fick vi veta att hemvärnsmännen skulle öva själva ytterligare ett tag till så. Det blev till att improvisera och Dick Viio körde patrullövning med de tre jägargrupperna. Det var definitivt helgens

jobbigaste övning, jag svettades kopiöst och mina ben och rygg

värkte lång tid därefter. Bra fältmässighet över lag tyckte vår övade plutonchefen Viio.

När sedan de flesta av oss skulle agera b-styrka så fick jag och några andra öva förflyttning med ksp 58-orna. En metod som jag tror skulle fungera efter en del övning och i rätt terräng.

Vid skottställning skall det vara långt till referenspunkten. Trädstammen på andra sidan passar bra...

Foto: Dick Viio

Efter det så var det dags att åka tillbaka till Mällsten för full b-styrkeinsats. Nytt problem, vi hade inte övat plutons strid tillsammans och grupperna körde med olika metoder. Det löste sig ändå till slut och vi överrumplade fienden lätt.

På kvällen avdelades jag och Bäcklin för att öva att skyddsvaktutbildning med båtfolket. En övning som blev uppskattad, mycket tack vare Bäcklins goda skådespelarlag.

Söndag och färdiga för strid. Fienden, det vill säga vi kustjägare, hade intagit ön Bodskär och hemvärnskompaniet fick i uppgiften att bekämpa oss. En uppgift som "tyvärr" visade sig vara övermäktig deras dåvarande förmåga. Jag hade tur att hamna i 1:a ksp-grupp och vi såg till att bygga ett riktigt fint kulsprutenäste med stockar, kamouflagenät och allt. Jag tror inte att hemvärnsmännen såg mycket annat än elden från ksp:n när den spelade. När vi sedan gjorde framryckning hamnade vi i jämnhöjd med 2:a ksp-grupp och hade vi kört med simulatorutrustning så hade hemvärnets framryckning definitivt ha slutat där. De kom upp emellan oss nere i en sänkan under det berg vi låg grupperade på, ett 10-tal hemvärnsmän i ståtliga helfigurer, så det var bara att mata på. När vi sedan ryckte tillbaka hamnade vi i linje med det övriga jägargrupper-

na, som hade fyllt på med mer ammunition, och där blev det tvärstopp för hemvärnet och övningen blåstes av.

Som helhet var helgen lyckad och fanatiskt rolig. Jag ser fram emot nästa möte och övning. Ett stort tack till alla medverkande och speciellt till alla er som har åkt långt för att vara med på en helgs b-styrkeövning.

JOHN ENGBERG Kj 94

Du har fått din egen sida på webben

Gå in på www.kustjagarna.se och klicka på "Min medlemsida" under fliken "Förbundet Kustjägarna"

Bakgrund

Den beläste medlemmen vet vid det här laget att Förbundet Kustjägarna är en del av Centralförbundet för befälsutbildning, CFB. Sedan länge har CFB haft ett centralt medlemsregister som sedan mer än fem år sköts helt ute i förbund och förening via datauppkoppling. Ur registret kan vi ta fram uppgifter, uppdatera och skriva ut. Någon manuell medlemsrapportering till CFB finns inte längre.

Medlemssidan idag – Tjänster på central nivå

Nu har utvecklingen gått vidare, främst för att vi skall få rätt adressuppgifter så snabbt som möjligt men även för att avlasta dem som uppdaterar medlemsuppgifterna, då det är många som flyttar eller ändrar adress av andra skäl, men även för att öka servicen mot den enskilde medlemmen.

Du kan nu ändra Dina uppgifter direkt på webben - Låt det från och med nu bli en vana!

Medlemssidan innehåller idag samma information och tjänster vare sig Du är medlem i Förbundet Kustjägarna eller i Skånes FBU-förbund.

Medlemssidan i morgon – Kustjägarnas eget Intranät

Redan efter nyåret kommer medlems servicen att förbättras ytterligare. Antalet funktioner/tjänster utökas och Förbundet

Kustjägarna presenterar en egen medlemsida – ett slags eget intranät, bakom den officiella hemsidan. Detta innebär att endast medlemmar i Förbundet Kustjägarna kan logga in här.

Inloggningsförfarandet fortsätter att fungera på samma sätt som idag, se nedan.

De allmänna tjänster, som idag finns på central nivå, utökas med funktioner/tjänster som passar just oss, och kommer i stort att innebära följande:

Personuppgifter

- Tjänsten kommer att fungera som idag. Vi hjälper varandra genom att kontinuerligt gå in och uppdatera kontaktuppgifter som förändras. Genom att göra detta drar varje medlem sitt strå till stacken och kansliet slipper onödigt arbete med administration.

Utbildningsmodul

- Detta blir en ny tjänst som skall hjälpa vår utbildningsansvarige. Du loggar in på medlemssidan, väljer kurs i utbildningsmodulen och får sedan personligt svar om acceptans och detaljer kring kursen via webben.

Webbenkäter

- Under denna flik lägger vi ut elektroniska frågeformulär som bara våra medlemmar kan besvara. Eftersom dessa undersökningar kom-

mer att ligga till grund för styrelsens beslut i olika frågor är det mycket viktigt att Du utnyttjar Din rösträtt. Hur Du använder funktionen förklaras i anslutning till själva webbenkäten.

Närmast kommande undersökning handlar om Kustjägarnas 50-års jubileum, se sidan 30.

KJ-shoppen

- Den befintliga KJ-shoppen utvecklas vidare. Vi arbetar med att förbättra produkt-sortimentet och planerar för införandet av Kustjägarnas första webbutik.

Allt eftersom tekniken utvecklas och respektive tjänst blir aktiverad så kommer jag att förklara de olika funktionerna mer i detalj. Håll utkik på nätet och i tidningen!

Hur loggar jag in?

För att logga in på Förbundet Kustjägarnas medlemsida skall vi lära oss följande procedur:

- Gå in på www.kustjagarna.se

- Klicka på "Min medlemsida" under fliken "Förbundet Kustjägarna". Nu kom-

mer en inloggningsmeny upp. (Innan Förbundet Kustjägarnas egen medlemsida är aktiverad blir Du härifrån guidad vidare)

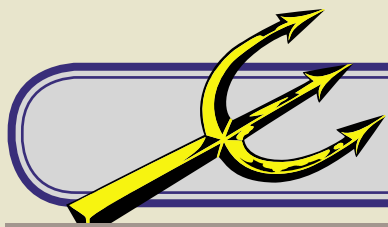
- Skriv in Ditt medlemsnummer (står intill streckkoden på sista sidan av tidningen Befäl). Ditt lösenord är de fyra sista siffrorna i ditt personnummer (dvs. de efter strecket) inledda med bokstaverna medl. Lösenordet skulle alltså kunna se ut: medl3317.

Uppkopplingen är säkrad via kryptering (SSL).

Medlemssidor för Sällskapet Kustjägarveteraner?

Den observante läsaren funderar direkt varför Sällskapet Kustjägarveteraner inte nämns med hemsida och medlemssidor i texten. Var bara lugn! Även Sällskapet Kustjägarveteraner kommer att få en egen medlemsida. Förbundet Kustjägarna blir dock först ut med att prova den nya miljön vartefter Kustjägarveteranerna kommer efter när vi märker att tekniken fungerar.

MAGNUS ANDERSSON

Summering av 2004 och planer för 2005

Förbundet Kustjägarnas första år som frivillig organisation - vilket år det har varit! Nu återstår bara Myttingeskjutningen, den 18 december, och adderar vi den till årets utbildningsresultat så kommer förbundet att passera 1600 genomförda utbildningsdagar under 2004. Datumet för Myttingeskjutningen blev sent bestämt och därför har den kursen bara aviserats via våra hemsidor.

De 1600 utbildningsdagarna fördelar sig som så att cirka 150 olika medlemmar har deltagit i en eller flera utbildningsaktiviteter under året. Förbundets utbildningsverksamhet är eftertraktad och att siffrorna kommer säkert att bli större nästa år. Bland de cirka 150 medlemmar finns några som verkar delta i allt. En medlem har som exempel deltagit i 220 timmar utbildning, vilket omsatt i utbildningsdagar blir 36. Inte illa, att under ett år lyckas lägga ner ett antal veckor på att delta i frivilligutbildning.

Det blir ett antal nyheter nästa år. Samarbetet med hemvärnsförbanden i Stockholms skärgård permanentas och vi skall delta som kvalitativ b-styrka i de fyra bataljonsövningar som genomförs. Jag har satt upp ett önskvärdt deltagarantal per gång om 20 man, men det kan bli fler. Ni som har varit med under 2004 vet vad det går ut på. Se till att ni bokar in er och att ni sprider informationen till era kamrater.

Samarbetet med Kustjägarkompaniet fördjupas. De vill ha med oss i utbildningen av inneliggande årskull. Redan den 11 till 15 februari kan 12 man åka med kjkomp till Fagersta och öva strid i bebyggelse. Våra deltagare får egen utbildning och ser till att de inneliggande kustjägarna aktiveras ordentligt.

Läs mer om detta i den separata kurskallelsen på sid 30 Förändringarna i Försvarmakten innebär att SAMMARIN 2005 ställs in. Amfibiekårens slutövning blir under bataljonsövning 2, veckorna 23 och 24, och där ska vi vara med med ett 50-tal deltagare. Övningen kan komma att genomföras på Västkusten, Göteborgsregionen.

Kjkomp kommer att åka till Finland för att delta i en marin slutövning. Där har vi preliminärt fått fem platser. Det kan bli fler. Förbundet Kustjägarna ger sig ut på den internationella arenan redan under sitt andra verksamhetsår!

Håll uppsikt på förbundets hemsida, www.kustjagarna.se, och se när datum fastställs och kursinbjudningar poppar upp. Du kan redan nu skicka in anmälan och intresse av att delta i de verksamheter som aviserats i tabellen.

Längst ner i tabellen finns det ett antal icke-datumsatta aktiviteter. Som ett exempel har vi blivit tillfrågade om att sätta upp så kallade insatsplutoner. Insatsplutonerna ska bestå av kustjägare och ledas av Kjbefäl, aktiva eller reservare, och kunna verka tillsammans med hemvärnsorganisationen i det aktuella området.

Läs utbildningsplanen, kolla förbundets hemsida och Kustjägaren, och anmäl dig till de aktiviteter och kurser som intresserar dig. Låt oss tillsammans se till att 2005 blir ett omfattande och aktivt år för oss i Förbundet Kustjägarna.

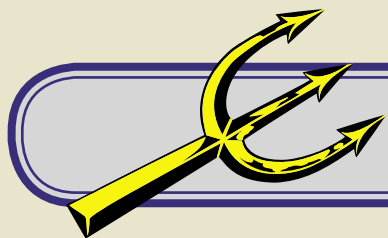
CHRISTER CARLSSON

UTBILDNINGSANSVARIG FÖRBUNDET KUSTJÄGARNA

BEDUIN@CHELLO.SE

073-088 83 63

Jan	• Utbildnings konferens, planering inför verksamhetsåret 2005• Kurschefskurs		
Feb	• Kurs Försvarsupplysning, lokalträffar. (Rekrytering)• 11-15/2 – Kurs Strid i Bebyggelse – (max 12 deltagare) i Fagersta, tillsammans med kjkomp		
Mar	• Kurs Försvarsupplysning, lokalträffar. (Rekrytering)• 12/3 – Årsstämma• 16/3 - Kurs Teori överlevnad (plats K1) – Kurs som Förbundet Kustjägarna anordnar åt Stockholms läns lottaförbund• 31/3 - Kurs Överlevnad I teorilektion 3 tim. Försvarsupplysning.		
Apr	• Kurs Försvarsupplysning, lokalträffar. (Rekrytering)• Kurs Nijmegen marschträning 1• 8-10/4 – Kurs B-styrka mot Hemvärn – (20 deltagare) Stockholms skärgård		
Maj	• Kurs Nijmegen marschträning 2• Kurs Nijmegen marschträning 3• Kurs Distanspaddling, träning 1• Kurs Distanspaddling, träning 2• 20-22/5 - Kurs B-styrka mot Hemvärn – (20 deltagare) Stockholms skärgård• 21-22/5 - Kurs Överlevnad praktik (plats Vitsgarn) – Kurs som Förbundet Kustjäg-		
		Jun	• Kurs Nijmegen marschträning 4• Kurs Distanspaddling, träning 3• Ve 23-24 – Kurs Deltagande i Amf 1 Bataljonsövning 2 (max 50 deltagare) (denna ersätter Kurs Deltagande i Amfibiekårens slutövning, SAMMARIN, i och med att SAMMARIN inte genomförs 2005)• Ve 23-24 – Kurs delta med Kjkomp i finsk slutövning i Finland (max 5 deltagare)
		Jul	• Kurs Distanspaddling, träning 4• Kurs Distanspaddling, genomförande
		Aug	• Kurs KJ stridsteknik• Central kurs Amfibiekurs• Kurs Föhrörsteknik – i samband med Kurs KJ stridsteknik
		Sep	• Kurs Myttingeskjutning dager• 15/9 – Kustjägardagen• Kurs Överlevnad II. Försvarsupplysning – genomförande 1
		Okt	• Kurs Försvarsupplysning, lokalträffar. (Rekrytering)• Kurs Överlevnad II. Försvarsupplysning – genomförande 2
			• Kurs Föhrörsteknik, internationell inriktning, Försvarsupplysning.• 7-9/10 - Kurs B-styrka mot Hemvärn – (20 deltagare) Stockholms skärgård• 21-23/10 - Kurs B-styrka mot Hemvärn – (20 deltagare) Stockholms skärgård
		Nov	• Kurs Försvarsupplysning, lokalträffar. (Rekrytering)• Kurs Myttingeskjutning mörker
		Dec	• Kurs Försvarsupplysning, lokalträffar. (Rekrytering)
		Extra	• Under hösten från och med ve 42 vill C Kjkomp att ett antal FKJ-medlemmar fyller ut inneliggande kjkomp patruller under pågående utbildning. Kan röra sig om dagar eller ibland sammanhängande vecka som några av våra medlemmar kan delta i kjkomp pågående utbildning• Uppsättande av insatsplutoner i områdena Stockholm, Göteborg och Skåne• Återuppstarta vidmakthållande utbildning för färdigutbildade attackdykare• Ansvara för stridsbåtsbesättningskurser för besättningar som kör stridsbåt åt hemvärn och som extra resurs för Amf 1 och för vår egen verksamhet

Gå centrala kurser i CFBs regi

Kunskaps- och utbildningstörstande kustjägare, kom ihåg att Förbundet Kustjägarna ingår i CFB, Centralförbundet för befälsutbildning, och att CFB på central nivå arrangerar mängder av utbildningar och kurser. Det gör att utöver de kurser och övningar som vi i Förbundet Kustjägarna arrangerar och genomför så finns det ett helt batteri av andra kurser och övningar som ni har rätt att gå. Kurserna på central nivå hittar man genom att läsa den utbildningskatalog som kommer ut en gång om året från CFB, min egen katalog med år 2005 centrala kurser damp ner i brevlådan för ett bra tag sedan och det är bara att konstatera att den är fullspäckad med intressanta aktiviteter. Kurskatalogen beskriver

också på ett bra sätt hur man anmäler sig, vilka rese- och andra ersättningar som gäller och framför allt vad kurserna innehåller och syftar till. Ett annat sätt att hitta kurskatalogen är att gå in på internet och via adressen www.fbu.se leta sig fram till central utbildning. Där finns katalogen i PDF. Har du inte tidigare funderat på centrala kurser så rekommenderar jag dig att läsa vad som finns och jag lovar att det finns någonting som passar var och en. En del har prövat på under året och Marcus Thiels artikel nedan får illustrera hur det kan vara och vad det kan ge.

CHRISTER CARLSSON
UTBILDNINGSANSVARIG
FÖRBUNDET KUSTJÄGARNA

UGL – En ledarskapskurs

UGL står för Utveckling av Grupp och Ledare och är en ledarskapskurs. Kursen anordnas av Central-Förbundet för Befälsutbildning och genomförs fyra gånger per år. Den är fem dagar lång och bör ske i internatform.

Den kurs jag gick anordnades på en kursgård i Ånn som ligger ca 3 mil väster om Åre. Vi var 10 kursdeltagare i gruppen, uppdelat på hälften kvinnor och hälften män, i varierande åldrar mellan 20 och 55 år. Alla kursdeltagare kom från olika bakgrunder och hade varierade yrken från polis och militär till jurist och ekonom. Kursens två handledare bestod av en man som genomfört och handlett ett hundratal UGL kurser och en kvinna som genomfört endast sex UGL kurser.

Jag kom till kursen med en inställning och tro att jag skulle testas som ledare och att vi skulle få tillämpa olika ledarstilar. Det visade sig att kursen var upplagd på ett helt annat sätt.

Kursen går ut på att skapa en gruppdynamik genom upplevelsebaserad inläring. Här är några av kursens utvecklingsmål:

- Öka insikten om den egna personen.
- Kunna se och hantera konflikter
- Få erfarenhet av en upplevelsebaserad inlärningsmodell
- Kunna kommunicera direkt och klart
- Kunna ta och ge effektiv feedback
- Urskilja olika faser i en grupps utveckling
- Förstå behovet av olika ledarstilar
- Uppnä ökat självförtroende och självinsikt

<http://www.fbu.se/utbildning/centralutb/>

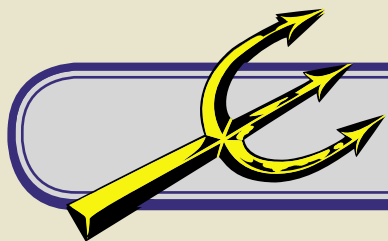
Jag rekommenderar kursen starkt till dem som har någon form av ledarroll men även till andra som vill pröva sina egenskaper och lära känna sig själva lite bättre. Anledningen till att jag inte skriver mer om kursen är för att den är mest givande utan förberedelser.

Mer information om kursen hittar ni i kurskatalogen för 2005.

Några rader om Ånn:

Sista dagen hade jag sju timmar att slå ihjäl innan tåget avgick mot Stockholm, det var 9 grader i luften, klarblå himmel. Jag bestämde mig för att vandra upp till en "topp", kulle som ligger ca 850 m över havet i närheten av Handöl där de bryter täljsten. Jag och fyra gruppmedlemmar begav oss med ett par ryggsäckar. Marschhastigheten över myrar och berg beräknas till tre kilometer i timmen och efter tre timmar var vi uppe på "toppen" och vi kunde se Sylarna och Handöl. Ånn erbjuder förutom kurser, fina marker att vandra i, åar och sjöar att paddla kajak i samt fjäll att träna långfärdsåkning inför vasa-loppet.

Marcus Thiel - KJ 91
STYRELSELEDAMOT FÖRBUNDET KUSTJÄGARNA

Kurs i förhörstjänst

Onsdagen den 13/10 genomförde Förbundet Kustjägarna en kurs i förhörstjänst på K1 vid Lidingövägen. Kursen kommer att genomföras ytterligare en gång under våren 2005. Denna teoretiska kurs är en förutsättning för att få delta i en längre förhörsövning framåt försommaren. Teorikursen innehåller utöver förhörsteknik och förhörsmetoder också gällande säkerhetsbestämmelser vid förhörsövningar.

Vid detta tillfälle (13/10) infann sig ett 20-tal anmälda. För att avlasta kansliet går det bra att anmäla sitt intresse för kursen i vår direkt till mig på antingen mobilen (0731-805805) eller hemtelefon 08-541 36012. Håll också ögonen öppna för info i tidningen kustjägarrens första nummer 2005.

INGEMAR WEMMENHÖG

Vi behöver reservofficerare och officerare...

...som tidigare har tjänstgjort vid kustjägarna

En allt intensivare och mer utvecklad samverkan är under uppblommande mellan Förbundet Kustjägarna och kustjägar kompaniet vid Amf 1. Detta innebär att förbundets medlemmar kommer att kunna delta i många flera utbildningar och övningstillfällen i vår egen regi eller tillsammans med kustjägar kompaniet. Vi skapar ett system där det går att hålla kontakten mellan ä ena sidan kustjägar kompaniets befäl och ineliggande värnpliktiga och å den andra oss färdigutbildade kustjägare ute i förskingringen.

Tittar på vad som mer behövs för att utveckla detta system så är det framför allt två personalkategorier som hänger i luften. Det är kustjägare som är reservofficerare och det är kustjägare som är yrkesofficerare som tidigare har tjänstgjort vid kompaniet eller vid Kustjägarskolan.

Varför är det så, jo – de officerare som tjänstgör vid kustjägar kompaniet har oftast fullt upp med att utbilda och leda de ineliggande värnpliktiga och hinner inte med, även om de skulle vilja, att engagera sig i frivilligutbildning vid sidan om den krävande tjänsten. Här kan reservofficerare och tidigare tjänstgörande officerare vid kustjägarna fylla en enormt viktig roll. Ni kan utbilda och leda förbundets kustjägare inom ramen för frivilligverksamheten. Era militära och civila meriter gör dessutom att ni på ett utomordentligt sätt kan användas inom ramen för både nationell- och internationell tjänstgöring, tillsammans med övriga kustjägare i förbundet och vid kompaniet i olika förbandskonstellationer.

För Förbundet Kustjägarna är kustjägar kompaniet en avgörande samarbetspartner. Tillsammans med kompanichefen kan vi skraddarsy utbildningar som gör att den enskilde kan vara mer aktiv under perioder som denne själv väljer. Givetvis är detta också gällande för reservofficerare och tidigare tjänstgörande officerare vid kustjägarna. Ni kan ju vara med och

planera, genomföra och leda denna verksamhet som är vid sidan om kustjägar kompaniet och samtidigt kompletterar den. Ni väljer ju också själva i vilka perioder som ni vill vara mer eller mindre aktiva inom frivilligverksamheten.

Således, Förbundet Kustjägarna och kustjägar kompaniet behöver er reservofficerare och tidigare tjänstgörande officerare vid kustjägarna för att göra en bra verksamhet ännu bättre. Ge er till känna genom att kontakta oss nedan. De som redan är aktiva reservofficerare kan också ta initiativ och bilda ett nätverk, sedan kontaktar förbundet och eller kompaniet och talar om hur och när vi kan använda er. Kustjägare skall ledas av kustjägare och där behövs ni reservofficerare och tidigare tjänstgörande officerare vid kustjägarna.

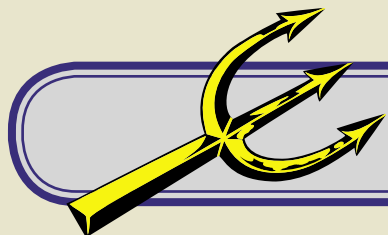
Ett sådant nätverk skall inte uppfattas som en konkurrent till redan befintlig reservofficersstruktur, SVEROF m fl, utan skall uppfattas som ett riktat nätverk för kustjägare med reservofficersutbildning som behövs inom ramen för Förbundets frivilligverksamhet och kustjägar kompaniets insats- och utbildningsverksamhet. Alla ålderskategorier behövs. Behovet av kunskap, förmågor och erfarenhet spänner troligen över hela spektrumet inom den verksamhet som kompani och förbund skall bedriva i den nya transformerade Försvarmakten.

Reservofficerare och tidigare tjänstgörande officerare vid kustjägarna, välkomna in det spännande samarbets- och utvecklingsklimat som finns mellan Förbundet Kustjägarna och kustjägar kompaniet, ni behövs.

Christer Carlsson
Utbildningsansvarig
Förbundet Kustjägarna
beduin@chello.se
073-088 83 63

och

Joakim Kindahl
Chef kustjägar kompaniet
08-541 72 000

FÖRBUNDET KUSTJÄGARNA

Strid i bebyggelse tillsammans med kj-komp

Kjkomp vill ha med deltagare från Förbundet Kustjägarna i utbildningen *Strid i bebyggelse*. Du får dels egen utbildning i strid i bebyggelse men du är också med och ser till att de inneiggande soldaterna får en kvalitativ utbildning och relevant motståndare. Det är första gången som vi i förbundet genomför utbildning tillsammans med kjkomp och inneiggande värnplikliga.

Missa inte detta unika tillfälle.

Tid: fredagen 11 februari till tisdagen 15 februari 2005
Plats: inryckning sker på Amf 1 den 11 februari kl 0900 utrustning och därefter transport till Fagersta tillsammans med kjkomp. Utbildningen genomförs i Fagersta. Deltagarna utrustas i enlighet med hur de inneiggande soldaterna är utrustade

Omfattning: Strid i bebyggelse – i två patruller om vardera 6 man agera som b-styrka åt inneiggande kjkomp. Givetvis kommer de två patrullerna också få egen utbildning avseende om hur att strida i bebyggelse

Deltagare: 12 stycken

Utryckning: den 15/2 i Fagersta - utrustning lämnas in centralt och kjkomp ser sedan till att den återbördas till Amf 1

Ersättning: Fria resor – deltagaren bokar själv resor till Amf 1 och åter från Fagersta till hemorten – billigaste alternativ ska väljas och utlägg ersätts mot uppvisande av biljetter/kvitton efter kursen
Dagersättning – 66:-/dag

Mat och logi – fritt genom kjkomp försorg

Anmälan: snarast till KJV kansli – brev eller mail – eller till Christer Carlsson

Vägen mot kustjägarnas 50-års jubileum

Tiden har en tendens att alltid gå för fort. Tiden till den 15 september 2006 kan tyckas lång, men vips står man där och undrar var tog tiden vägen. I varje nummer fortsättningsvis kommer vi att ha en återkommande blänkare eller artikel om hur förberedelserna och planerna för kustjägarnas 50-års jubileum år 2006 fortskrider. Efter detta nummer återstår sju nummer och så är jubileet plötsligt där.

Jubileet ska planeras och genomföras av Kustjägarveteranerna, Förbundet Kustjägarna, regementet Amf 1 och kustjägarkompaniet tillsammans. Ingen klarar av det ensam, alla är beroende av varandra och vi har tillsammans kommit överens om att det ska bli ett firande som inte går av för hackor. Det ska bli ett jubileum som ihågkoms minst 50 år efter själva firandet. Ni medlemmar i Kustjägarveteranerna och Förbundet Kustjägarna måste också dra ert strå till stacken för att det ska bli storlaget och ihågkommet. Ni ska inte bara delta, utan ni måste också vara med och se till att varenda levande kustjägare kommer på plats under de tre dagar, den 15-17 september 2006, som vi skall fira att vårt förband fyller 50 år.

Ambassadörer

Uppropet om ambassadörer i föregående nummer av tidningen gav ett visst gensvar, men inte alls tillräckligt på långa vägar. Ni måste vara flera ur respektive årskullar, kompanier och plutoner som kan tänka er att vara sammanhållande för erat gäng, dvs vara spårhund och leta upp era kamrater i förskingringen så att de får del av det är ett hejdundrandes jubileum på gång. Underlag för att börja leta efter kamraterna finns i våra register och hittar man en så hittar man efter hand flera. Ni som redan är med i Kustjägarveteranerna och eller Förbundet Kustjägarna när vi ju med automatik, men det gäller också att få tag på alla de andra som inte är med i vår gemenskap av olika skäl. De finns där ute och det är ni ambassadörer som måste hjälpa till att leta upp dem. Således, kontakta mig och så förser jag dig/er med underlag och direktiv för att komma vidare.

Nätenkät

Ytterligare ett led i förberedelserna blir att göra en marknadsundersökning om vad vi/du/ni vill att det skall tilldra sig under 50-års jubileet. Ska det vara superpompa och ståt eller ska det vara mer laidback och nedtonat, vad ska ätas och drickas, får det vara dyrt eller är det lågbudget som gäller. Arbetsgruppen är en del i att skapa inramningen och innehållet, men dina/era synpunkter och önskemål är ytterst viktiga i sammanhanget. Vi ska göra rätt saker för så många som möjligt och då måste vi ha konkreta fakta att gå på. I början av januari kommer vi därför att lägga ut en enkät på Kustjägarveteranernas och Förbundet Kustjägarnas hemsidor, som förresten nås via www.kustjagarna.se och www.kustjagarveteranerna.se, och vill att du har synpunkter på de frågeställningar som kommer att finnas uppräddade där. Enkäten kommer att ligga på den slutna delen, dvs bakom den officiella hemsida, vilket innebär att endast medlemmar kan logga in där. Hur du kommer åt denna slutna del beskrivs av Magnus Andersson på sidan ... i detta nummer. När enkäten läggs ut kommer Magnus att avisera det på våra hemsidor och jag kommer även att ta upp det i nästa nummer av tidningen för att påminna om att vi vill och behöver ha in underlag från er som ska delta i jubileet.

Således, gör din röst hörd via den kommande enkäten, håll uppsikt på hemsidorna när enkäten dyker upp och se till att vi får bästa möjliga underlag för att göra ett jubileum som ligger på rätt nivå, med rätt inramning och rätt innehåll.

Jag återkommer i nästa nummer med mer information om vägen mot målet – kustjägarnas 50-års jubileum den 15-17 september 2006.

CHRISTER CARLSSON
BEDUIN@CHELLO.SE
073-088 83 63

Kansliet

Kansliet i Kastellet på Kastellholmen är bemannat varje onsdag mellan 09.00 och 14.00.

Bästa sättet att få kontakt med KJV eller med Förbundet Kustjägarna är att e-posta till kjv@algonet.se eller ringa till telefon-svararen på 08-678 23 06.

Eller, förstås, skriva till KJV resp. Förbundet Kustjägarna under adress Kastellet, Kastellholmen, 111 49 Stockholm.

Annonsspriser och annonsdata

Tekniska data:

Format:	238 x 338 mm, 80 g papper
Material:	cd, diskett eller vial mail mottages Tidningen görs i InDesign för pc
Färger:	4-färg
Upplaga:	1.800 ex

Annonspriser:	Storlek
Baksida:	7.000:- 218 x 278 mm
1/1-sida:	6.000:- 218 x 308 mm
1/2-sida:	4.000:- 218 x 152 mm, 106 x 308 mm
1/4-sida:	2.250:- 106 x 152 mm, 218 x 76 mm
1/8-sida:	1.000:- 106 x 76 mm, 218 x 38 mm

Priserna gäller heloriginal.

Arbete med inskickat material och annonsframställning debiteras extra.
Korrektur skickas med PDF via e-post.

Material skickas till Robin Jahrl, se adress i redaktionsrutan, eller till kansliet. Kom ihåg att bilder med bifogad bildförklaring/bildtext förhöjer värdet av innehållet. Meddela om du vill ha cd och/eller bilder i retur, eller annat som redaktionen behöver veta.

Kanslist sökes

Peter Ågren slutar sin tjänst på kansliet efter årsmötet 2005. Peter upprätthåller tjänsten med den äran, vilket innebär att vi önskar en lika duglig och hängiven person som efterträdare.

Personen vi söker skall ha mångårig erfarenhet av bokföring, bokslut och ekonomisk rapportering. Man skall behärska Officepaketets alla delar som Word, Excel och Powerpoint. Noggrannhet är en självklarhet. Tjänsten innebär ca 5 timmars närvaro per vecka på en av Sveriges mest statusfyllda adresser, Kastellet, Kastellholmen.

Inte nog med det: Allt arbete är helt oavlönat, så några skatteproblem lär man inte drabbas av. Däremot så kommer du att få samarbeta med ett underbart kamratgäng med en gemensam nämnare. Du behöver aldrig känna dig ensam i arbetsuppgifterna, du kommer att bidra med din arbetsinsats och göra stor nytta för dina bröder Kustjägare!

Vill du veta mer om arbetsuppgifterna slå mig en signal på 070-568 22 11.

Med vänlig hälsning
Anders From
Skattmästare

Lämningstid för nästa nr av tidningen

Material till nästa nummer skall vara tidningen tillhanda senast den 4 februari.

Härmed kallas medlemmarna i Sällskapet Kustjägarveteraner och i Förbundet Kustjägarna till ordinarie årsmöte respektive förbundsstämma lördagen de 12 mars 2005.

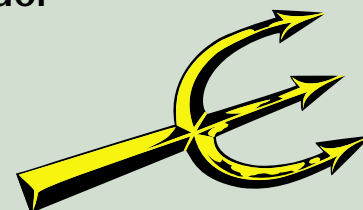
Liksom förra gången äger mötet rum på Amf 1 på Rindö.

Dagordning, årsberättelse och ekonomisk redovisning publiceras i nästa nummer av Kustjägaren, som utkommer i början av mars 2005.

Material kommer också att läggas ut på våra hemsidor tillsammans med övrig information om mötena.

www.kustjagarveteranerna.se
www.kustjagarna.se

Boka in en heldag med efterföljande kvällsaktiviteter!

Styrelsen

Returadress:
Sällskapet Kustjägarveteraner
Kastellet, Kastellholmen
111 49 Stockholm

POSTTIDNING B

KJ 02/03

Återträff Vits- garn

Klockan 14:00 lördagen den 18 september strålade 19 kj-bröder från årskullen 02/03 samman utanför vakten Berga. Med glada miner och humören på topp begav vi oss ner till G5 piren för att möta upp Bosse som var vår chaufför för dagen.

Vart styrde då skutan? Självklart ut till paradiset på Vitsgarn med perfekta förutsättningar; höstblåst och regn...

Efter landstigning modell "lugn" var det dags för inkvartering och lite mingel.

Vi använde oss sedan av den klassiska ringmetoden med en kort presentation av vad var och en åstadkommit

Bakre raden fr. v. Jonas Sundin, Markus Viding, Fredrik Molin, Richard Desmond, Anders Nygren. 2:a raden bakifrån fr. v. Andréas Greman, Christoffer Lindkvist, Rasmus Jensen, Alexander Riddermark, Jens Sigfridsson. Främre raden stående fr. v. Claes Wachtmeister, Petter Lindquist, Roger Carlsson, Jesper Hartelius, André Bohman. Främre raden knästående fr. v. Daniel Johnsson, Karl Hallberg, Rickard Wegersjö, Thomas Eriksson.

under de tretton månaderna efter muck. Roligt att få höra vilka val som gjorts sedan vi sågs sist.

Efterhand sprack vädret upp och under middagen (grillad korv med bröd) fick vi t om

avnjuta lite kvällssol. För dom flesta av oss var det första besöket ute på Vitsgarn och det togs även lite tid för en mindre utforskning av ön.

Bastun var bokad på förhand och självklart nyttjades den tillsammans med en kall MEN god jägarläsk och lite bad, mycket trevligt!

När alla åter var samlade i stugan så stod det femkamp på schemat. Under en djävulsk kamp stod tillslut ett av de tre lagen som segrare, priset blev naturligtvis äran och en kartong kockosbollar... Tröstpriset för sista pristagarna blev ett paket Mariè kex.

Kvällen/natten fortsatte med sång och allmänt god stämning,

vissa i gruppen uthålligare än andra...

Revelj vid 09:00 med frukost och återställning av stugan. Bosse hämtade upp oss vid 11:00 då vi åkte tillbaka till Berga.

Där var det ännu en gång dags för farväl efter en väldigt lyckad tid ute på Vitsgarn!

Vill tacka KJV för möjligheten att genomföra detta, speciellt tack till Bosse med besättning som ställde upp som chaufför tur/retur till Vitsgarn. Vill även tacka för möjligheten att nyttja bastun. Naturligtvis även till Christer Carlsson som höll i trådarna och sydde ihop kalaset!

VÄNLIGA HÄLSNINGAR
VI SOM ÄR KJ 02/03

Bosse plockar ombord den tacksamma gruppen.

Foto: Jens Sigfridsson